

LAIKAS

"EL TIEMPO" — SEMANARIO LITUANO — 25 DE OCTUBRE SPALIO 25 D., 1956 METAI

KYLYS KYLI VARO

TAUTINIŲ JĖGŲ VERPETAI

Beveik tuo pačiu laiku, kai Jungtinių Tautų Saugumo Taryboje buvo tariamasi išspręsti painių Suezio kanalo reikalą, Hongkonge, anglų kolonijoje, kuri susideda iš Hongkongo salos ir Kauluno pusiasalio žemynė, minėtame pusiasalyje kilo riaušės tarp komunistinių ir tautinių kiniečių. Žinome gerai, kad įtampa tarp abiejų kiniečių srovių, — komunistinės ir Čiangkaišeko, tęsiasi keliolika metų. Tačiau šios įtampos pasireiškimas anglų kolonijoje be abejonės buvo paskatintas Naserio sukulto nacionalistinio verpeto pasėka. Naseriui, reikia pripažinti, pavyko sukelti netik Egipte, bet ir bendrai Azijos ir Afrikos žemynuose stiprų nacionalistinių judėjimą. Šio perdėto nacionalistinio jausmo panaudojimas politiniams tikslams, be abejonės, atitinkamai Maskvos skatinamas ir remiamas, minėtųjų žemynų ribose, norima net galvoti, igaunas panislavizmo, — visų mahometonų kraštų apjungimo, — formas. Be abejonės, tai yra nemažos svarbos ginklas autoritatyvinių užmačių politikų rankose, ypač dar pabrėžiant išsilaisvinimą iš Europos kolonijinių valstybių globos ir išnaudojimo.

Turint galvoje, kad Naserio nacionalistinių jėgų verpetas nebuvo sutramdytas ir kad Anglijos ir Prancūzijos karinių pajėgų koncentravimas pasirodė, — bent šiuo tarpu, — tik „barškinimas ginklais“, reikia laukti, kad šių jėgų atpalaidavimas vakarų valstybėms sukels dar nemaža rūpesčių ir galvosūkių. Be abejonės, nacionalistiniai judėjimai ir Maskvoje turės nemalonių pasėkų. Jau dabar iš už geležinės uždangos pasiekia žinios apie stiprius tautiniai — komunistinius judėjimus. Maskva tai dar vis mėgina aiškinti „nustalinimo“ vyksmu. Tačiau Lenkijos, Vengrijos ir Čekoslovakijos nuotaikos rodo, kad šiame „nustalinimo“ žaidime slepiasi kai kas daugiau. Tai patvirtina ir pastarojo meto Chruščiovo kelionės į Belgradą ir Varšuvą, kurios įvykusios ne bolševikinio plano, bet susirūpinimo ir nerimo ženkle. Jau net galima išdrįst spėlioti, kad už geležinės uždangos bręstantieji įvykiai iššauksią ir „nuchruščiovinimo“ laikotarpį.

PAVASARIS EINA...

Šių įvykių ir būsimų įvykių eigoje, be abejonės, ir mes, — lietuviai, — esame arba būsime paliesti. Žinome gerai, kad vadinamasis „nustalinimo“ laikotarpis Lietuvoje neatnešė beveik jokių pasikeitimų Maskvos batlazių tarpe: visi buvusieji „Stalino saulės“ nešėjai tebėra Chruščiovo „laisvės“ skelbėjai. Gerai žinome, kad šios „saulės“ pasėkose tūkstančiai mūsų brolių pasiekė tolimo Sibiro taigas, kad retas iš jų tegrįžta į Lietuvą,

kad skurde ir persekiojimuose vieni dar neša jungą, kiti gi amžiams ten paguldo kaulus.

Chruščiovo skelbiamos „laisvės“ pasėkoje, su mūsų vargstančiais broliais tėvynėje pradėjome nepaprastai gyvą susirašinėjimą. Suprantama tai, jei reikalą sprendžiame tik jausmais remdamies. Net pateisinama. Kai kas net bando įrodinėti, kad privalome tai daryti, nes tuo būdu prisidedame prie brolių kančios palengvinimo.

Tačiau, jei reikalą imti plačiai, ir jausmus kiek atskiedžiant šaltais apdūmojimais, kaip gi atrodo šis raudonojo

TYLA, BET ĮTARTINA

Gerai žinome, kad Saugumo Taryboje Suezio kanalo spręstas klausimas ir toliau lieka neišspręstas. Saugumo Tarybos pasiūlytos deryboms negalima būtų laikyti aiškios išeities suradimu. Neatrodė net, kad būtų šiuo sprendimu patenkinti nei Anglija, nei Prancūzija nei Egiptas. Tautų Sąjungos sekretoriui Dag Hammarskjöldui pavestas uždavinys surasti vietą ir laiką deryboms neatrodė nei lengvas, nei paprastas. Deryboms pagrindu imama keletas pačios Saugumo Tarybos užgintų bazių: nevaržomas naudojimas kanalu, Egipto suverenumo pri-

Pavergtųjų Tautų delegacija: latvis Dr Vilis Masens (vidury), rumūnas Constantin Tantu (iš dešinės) ir lenkas Dr. Stefan Korbonski (iš kairės) spalio 7 d. padėję vainiką prie gen. San Martin paminklo.

„lango atvėrimas“ ir laisvąjį pasaulį?!... Tie, kurie esame išgyvenę aną tragingąjį „saulės“ laikotarpį, gerai prisimename nevieną brolių, giminę ar prietelių, išvežtą į Sibirą, kankintą kalėjimuose ar kitaip persekiotą, kaip tik už tai, kad palaikė laisvais ryšius su užsieniu. Žinome taip pat gerai, kad sovietiniame baudžiamajame kodekse susirašinėjantiems su užsienyje esančiais numatytas 10 metų kalėjimas. Neturime žinių, kad tai būtų pakeista. Todėl ir kyla abejonė, kas gi galėtų atsitikti, jei „nuchruščiovinant“ ir vėl būtų staliniskai užtrenktas langas ir jei tas „raudonojo lango“ atvėrimas nėra laisvės pasireiškimas, bet Kremliaus šėtoniškos apgaulės žygis, kad sužinotų, kas stengiasi susisiekti su laisvuju pasauliu.

Žinome gerai, kad įvykiai rodo, Maironio žodžiais tariant, „jog pavasaris eina Karpatų kalnais“. Tačiau norėtusi įspėti, kad kiekvienas gerai apgalvotų prieš įmesdamas laišką į pašto dėžutę.

Norime, kad žlugtų ta žiauriai mūsų Tėvų žemę niokiojanti komunistinė vergija, suprantame, gal geriau, nujaučiame artėjantį Maskvos budelių galą, tačiau turime numatyti, kad bet koks „raudonųjų carų“ pasikeitimas ir vėl gali turėti skaudžių pasėkų ne mums, bet mūsų broliams. Dėl tos priežasties ir laiškų rašymas turėtų būti ne jausmų, bet proto padarinys.

pažinimas, kanalo veiklos išjungimas iš bet kokios politikos, mokestis pagal susitarimą tarp Egipto ir kanalu besinaudojančių, atitinkamų lėšų skyrimas kanalo gerinimui ir ginčo atveju taikus arbitralinio teismo sprendimas.

Šių pagrindinių bazių suminėjimas rodo, kad tai yra pagrindiniai Anglijos ir Prancūzijos reikalavimai, kiek sušvelninti išmetant Naserio ausiai nemalonių sutarptautinimo terminus, tačiau paliekant prasmę. Atrodytų todėl, kad Egipto sutikimas derėtis prisilaikant šių pagrindų yra Naserio nusileidimas ir gal pralaimėjimas. Tiksliai sunku į tai atsakyti. Tačiau giliau pažvelgdami į šio reikalo vystymąsi lengvai galime įžiūrėti JAV valstybių įtakos pasėką ir arabų valstybių nepasitikėjimą vienu kitais.

Be abejonės, JAV valstybės rinkimų išvakarėse stengėsi visokiais būdais išjungti Suezio kanalo reikalą iš vidaus politikos. Nei respublikonams, nei demokratams Suezio kanalo reikalas partinėje kovoje dėl valdžios nėra viliojantis. Tuo būdu visiškai suprantamos yra Foster Dulles pastangos kanalo sprendimą atidėti tolimesniam laikotarpiui, pasiūlant formules, kurios neišspręsdamos ginčo, leidžia tačiau kiekvienu atveju pagal reikalą vėl pastatyti šio vandens kelio klausimą pirmos eilės tarptautinių problemų tarpe. Tenka manyti, kad Anglija ir Prancūzija šitokią JAV val-

Vėlinių vakare, žvarbiam lapkričio vėjui mirgant žvakučių liepsnelėmis, mes suklupdavome prie savo artimųjų kapo, prisimindavome juos maldose, pasimokydavome iš jų darbų, gėlių puokšte pareiškėdavome savo dėkingumą. Savo tautos didvyrius tada apsupdavo ypatinga pagarba — būdavo rengiamos prie jų kapų ar paminklų pamaldos, giedamos giesmės, sakomos kalbos, primenant savo kartoms jų nuopelnus tautai ir Tėvynei. Lietuvis visuomet mokėjo gerbti ir mylėti savo mirusiųosius, net tada, kai jis buvo pagonis.

Dėlto ne be tikslo pirmaisiais bolševikų okupacijos metais raudonoji milicija vaikė iš kapinių visus, kurie ten ėjo pagerbti savo mirusius artimuosius. Jie norėjo išrauti pagarbą praeičiai, meilę savo senoliams ir tautos didvyriams. Juk kada užmirštama sava praeitis, prarandamas tautinis savitumas. O to kaip tik trokšta mūsų krašto okupantai.

Tačiau lietuviai net ir sunkiausiose sąlygose moka pagerbti savo mirusiuosius. Teko matyti vienos Sibiro vietovės lietuvių kapų nuotrauką. Nereiktų nė aiškinti, kad čia palaidoti lietuviai. Iš kryžių, iš aptvertos tvorelės matai, kad tai yra lietuviškos kapinės, kokių galėjai matyti kiekviename lietuviškame bažnytkaimyje. Lietuviškos rankos ir dvasios meninė išraiška matosi iš kiekvieno kryžiaus ir kiekvieno net menkiausio paminklėlio. Jie, grįždami į savo kraštą, nepasims savo mirusiųjų artimųjų palaikų, bet ten likusiems bylos lietuvišką menu rodydami, kokią pagarbą turėjo lietuvis savo artimiesiems ir kaip stengėsi išreikšti dėkingumą bent jų palaikams.

Vėlinių diena yra liūdna diena, bet ji nėra neviltinga diena. Vėlinės turi mus gaivinti dvasiškai ir tautiškai, turi mumyse žadinti didesnę pasiaukojimą

tybių problemos sprendimo būdą buvo priverstos užgirti, nes kitaip pasiliktu vienos ir bejėgės.

Jau rugsėjo mėnesio numeryje, kalbėdami apie arabų valstybių solidarumą, paminėjome, kad esmėje yra skirtumų tarp priemonių ir tikslų pasirinkimo. Be abejonės, minėtosios prisžastys privertė Naserį apsigalvoti ir bandyti tartis, kad tuo būdu kaip nors išsisuktų iš jo paties sudarytos nemalonios ir pavojingos padėties — piniginių išteklių stokos.

Spaudoje esame skaitę, jog neseniai įvykusiu Jordanijoje rinkimų proga, Irakas buvęs paprašytas sustiprinti kariniais daliniais Jordanijos - Izraelio sieną dėl žydų įsiveržimo baimės. Manoma, tačiau, kad Irako kariuomenės dalinių tikslas yra kitoks. Spėjama, kad Jordanijos karalius, numatydamas Naserio simpatizantų ir paties Egipto norą bet kokiomis priemonėmis laimėti rinkimus, kreipėsi į savo pusbrolių Irako karalių prašydamas pagalbos. Ši Jordanijos karaliaus baimė nebuvo be pagrindo, — rinkimus laimėjo Naserio simpatizantai, tačiau tai kaip tik gali pagreitinti arabų neva tai vieningo fronto skilimą, kurį, kaip jau minėjome, galima buvo numatyti.

Matome tad, kad tarptautinėje politikoje pragiedrulių nematyti, kad problemų skaičius didėja ir kaskart darosi vis labiau painios ir pavojingos.

— a. b. c. —

geresniai gyvenimui ir didesniais darbams tautai. Ši diena turi mums priminti mūsų artimųjų atliktus darbus, o kartu skolas mūsų artimiesiems. Skolingi gi mes esame daugeliu atžvilgių. Tėvams neatsilyginta meile, broliams — neatlygintais patarnavimais, artimiesiems — už daugelį malonių valandų. Vietsiems esame skolingi ir skolą turime gražinti, nes tai yra teisingumo reikalavimas. Todėl krikščionis prie savo artimųjų kapo suklyps su malda lūpose, kitas — parpuls ar nusilenks su dėkingumo jausmais. Bet visi turime tą dieną su pagarba ir meile prisiminti mirusiuosius ir iš jų pasimokyti.

Ir svetimuose krtštuose gyvendami neturėtume užmiršti savo artimųjų ir ypač savo tautos didvyrių. Jeigu esame skolingi daugeliui mirusiųjų už mums padarytus asmeninius gerus darbus, tai juo labiau skolingi esam tautos išlaisvintojams, tiems, kurie už tautą gyvenimą ir net gyvybę paaukojo. Jeigu kultūringas žmogus moka tinkamai pagerbti savo mirusį pažįstamą, tai juo labiau mes turime mokėti pagerbti tautai nusipelnčius asmenis. O juos pagerbti tai nereikia tik tuščiais žodžiais minėti jų vardus, bet tai reikiama nekurti jų klaidų ir sekti jų gerais darbais. Tuo pareiškama jiems didžiausia pagarba.

Čia mes neturime savo didvyrių kapų, neturime prie jų paminklų, kurie vaizdžiai mums kalbės apie jų darbus. Bet čia turime mūsų buvusius visuomenės darbuotojus, kurie savo gyvenimą aukojo už lietuvių ir lietuviškų reikalus. Gal jų darbai smulkūs, palyginus juos su tautos didžiais vadais, bet jie mums brangūs, kaip mažos savo Tėvynės dalies saugotojai. Juos turime taip pat tinkamai pagerbti. Ne tiek gėlėmis papuošdami jų kapus, kurių gal daugelio net ženklų nebėra, kiek iš jų darbų pasimokydami ir pasistiprindami. Bus gražu, kai suklypę prie jų kapų, prisiminsime jų sielas, per juos prisiminsime ir visus tautos didvyrius bei tautos kankinius, mirusius Sibiro taigose, bet dar gražiau bus, kai iš jų semsimės tvirtybės savo ateities darbams. ...Vėlinės turi būti mums tiek dvasinio, tiek ir tautinio turinio diena. Jos turi mus sujungti su mūsų mirusiųjų dvasiomis, jų siekimais, jų pasiektais ir nepasiektais uždaviniais. Ko jie nesėpėjo įvykdyti, mes tai atlikime, ką jie pasiekė, už tai padėkosime malda ir meile. O tauta yra tiek galinga, kiek galingi jos troškimai ir kiek galinga jos dvasia, kiek ji moka sujungti savo praeitį su dabartimi ir ateitimi. Vėlinės tegul mums bus proga, suklypus prie bet kurio lietuvių kapo, pasiryžti ateities darbams tautai ir Tėvynei.

P. Stakys

Vėliausių Žinių Santrauka

— Lenkijoje neramumai. Rusų valdžia nutarė ginklu nuslopinti Gomulkos, lenkų „Tito“ pasipriešinimą sovietų valdžiai. Yra gandai, kad penkios divizijos rusų kariuomenės iš Rytų Vokietijos yra pasiųstos į Lenkiją, sąsiję su pašalinimu iš centralinio komunistų partijos komiteto maršalą Rokossovsky. Taip pat pranyko ir rusų pajėgų vadas esančių Lenkijoje gen. Andriejewsky, o lenkų karinės pajėgos su Gomulka priešaky nutarė išsilaisvinti iš rusų vergijos. Jam pritaria lenkų karinės jėgos. Tačiau paskutinės informacijos sako, kad Chruščiovas pritariąs Gomulkos politikai ir neleisias rusų kariuomenei žygiuoti į Lenkiją.

— Vengrijoje, Budapešto gatvėse įvyko mūšiai. Yra žuvusių. Studentai ir darbininkai manifestavo gatvėse, reikalaudami laisvės.

Grupuotoje LIETUVOJE

Sibire sutikti lietuviai

Grįžusieji iš Sibiro vokiečiai yra suteikę žinių apie šiuos ten sutiktus lietuvius:

1. Beleckis Jonas, sutiktas Vorkutoje, dirbęs 9/10 akmens anglių kasykloje. Joje turėjo dirbti 1950-54 m. Vėliau buvo „laisvai įkurdintas“ ir priskirtas dirbti į Vorkuto technikumą antrajame rajone. Palyginti, sveikata nebuvo per daug palaužta.

2. Satas, vardo neatsimena, Aukštąs, tvirtas, baltaplaukis, maždaug apie 30 metų. Dirbo 9/10 kasykloje. Jis turėjo dalyvauti Vorkutos stovyklos „futbolininkų komandoje“ vartininku.

3. Šimaitis, senyvesnis žmogus, dirbęs 9/10 kasykloje kaip karo belaisvis. Vėliau vykdavo į statybos darbus mieste. 1954 m. su tais, kurie atkalėję trečdali skirtosios baumės, pasiūstas laisvai įsikurti ir dirbti į technikumą.

4. Pilka Antanas, su savo broliu. Dirbo kaip stalius. Nuo 1953 m. „laisvai įkurdintas“.

Grįžę į Vakarų vokiečiai pasakoja Sibire sutikę Stasį Ivanauską, B Brazdžionio mokinį, panevėžietį. Jis dirbo prie Baikalo, Taišeto srity, buhalteriu, Grįžusieji iš „aukso sričių“ pasakoja, kad ten kai kurie turėjo aukso susidėję net po kelis kg. Už 1 gramą aukso mokama po 25 rublius, bet ten labai maža duonos

Gautosiomis iš Klaipėdos krašto žiniomis, Klaipėdos krašto gyventojai, kurie turi sovietinius Lietuvos pasus, vienas kitas jau paleidžiami iš Sibiro grįžti atgal į savo gimtąsias vietas. Tėvyskėje vis tėja yra geriau, nei Sibire. Jei kas šią dienę leisti Klaipėdos krašto net ir vokiškai kalbantiems gyventojams vykti į Vak. Vokietiją, tai, nurodoma, vyktų vis dėlto ne visi. Išsiųstų į Sibirą Klaipėdos krašto gyventojų viltys mažėja, kad jie gautų vokiečių pasus ir galėtų išvykti į Vokietiją.

Klaipėdos krašte siuntiniai per Vokietijų Raud. Kryžių gaunami be didesnių sunkumų. Taip pat gaunami siuntiniai iš Vokietijos Rytinės zonos ir net iš Amerikos. Tik nusiskundžiama sunkia padėtimi. Derlius Klaipėdos krašte šiemet nesąs toks blogas.

Neseniai iš Kauno į Vak. Vokietiją buvo išleista pas gimines Valdukaičių šeima — vyras ir žmona. Gyveno Duonelaičio g-vėje Nr. 22. G. Mandel, vienas iš turtingiausių žmonių Rodezijoje, prieš 18 metų išvykęs iš Lietuvos, joje paliko savo žmoną. Britų spauda rašo, kad po 18 metų laukimo dabar žmona gavo leidimą išvykti pas savo vyrą. Vienas lietuvis pas savo šeimą išleistas iš Lietuvos į Australiją, o kitas — pas tėvus į Ameriką. Iš Igarkos esančios išleidižiamos dvi lietuvių šeimos į Kanadą. (Elta).

Žinios iš Pavergtosios Lietuvos

— Šiemet vasara okup. Lietuvoje buvo labai prasta. Oras buvo toks lietingas, kaip retai kada anksčiau. Todėl į rudenį darbų prisirinko tiek, jog kolchozininkai ir jų vadovai nebežino, už ko tvirtis. Tuo tarpu iš komunistų partijos vadovybės ir bolševikinės vyriausybės vis gausėja visokių patvarkymų ir paliepimų, kad reikalaujami darbai turi būti baigti. Partijos centro komiteto ir „LTSR ministerijų tyrbos“ įsakymu dirvos visiems 1957 metų vasarinių kultūrų pasėliams ir visi pūdymai turi būti suarti iš rudens. Žemės ūkio ministerija, sovchozų ministerija, partijos rajonų komitetai, rajonų vykdomieji komitetai, MTS ir tarybinių ūkių direktoriai įpareigoti užtikrinti, kad „rudeniio ir juodųjų pūdymų arimo planas būtų įvykdytas iki 1956 m. spalio 20 d.“ Tačiau toli gražu darbai neina taip, kaip suplanuojama popieriuje ar partijos centrų reikalavimais (E).

— Nacionalinio T. Sąjungos ūkių žiniomis, 1955 m. visoje Sov. Sąjungoje buvo 85.700 kolchozų ir 5.134 sovchozai Okup. Lietuvoje kolchozų skaičius paskutiniu metu iš 1.787 pakilęs iki 1.900, o sovchozų skaičius iš 71 (su 300.000 ha žemės plotu, be to, darbininkų ir tarnautojų daržams išskirtais 20.000 ha) padidėjęs iki 77. Vilniaus radijo 1956. IX. 30 pranešimu, „iš valstybinių žemės fondų“ įsteigti 6

nauji tarybiniai ūkliai“ būtent — vienas Nemenčinės rajone, „Varduvos“ sovchozas — Sedos rajone, Panemunėlio — Rokiškio rajone, Timbartiškių — Zarasų rajone, Rietavo — Rietavo rajone ir Šilutės — Šilutės rajone. Iki šių metų pabaigos numatoma įsteigti dar 10 naujų sovchozų. (E).

— Bolševikai visai reklamuoja naują pensijų įstatymą, kuriuo sulaukusiems 60 m. amžiaus ir 25 metus išdirbusiems vyrams, o 55 m. sulaukusiems ir 20 išdirbusioms moterims turi būti mokamos pensijos. Jos siekia nuo 300 iki 1.200 rublių mėnesiui. Pradėtos mokėti nuo š. m. spalio 1 d. nauja tvarka, įsigaliojus naujam pensijų įstatymui. Apskritai, darbo žmonės laiko tai savo žymiu laimėjimu, kad po Stalino mirties jie privertė bolševikinę vyriausybę pakelti minimalines atlyginimo normas ir jiems mokėti kiek geresnes pensijas. Tačiau pati bolševikų vyriausybė yra pasirūpinusi, jog visa elle atvejų pensijos net ir to amžiaus sulaukusiems negalės būti sumokamos. Tie, kurie buvo dėl savo socialinės padėties persekioti, atleisti iš darbo dėl susirašinėjimo laiškais su užsieniu arba kaip „liaudies priešų“ giminės, kurie buvo savavališkai nuteisti ir deportuoti į darbo vergų stovyklas etc., kaip tik negalės pristatyti reikalingų įrodymų reikalaujamam išdirbtų ar išstarnautų metų skaičiui įrodyti

— Vilniaus rusų dramos kolektyvas pradėjo naują sezoną 1956. IX. 15. Vyriausiasis teatro režisierius yra „nusipelnęs“ Baltarusijos artistas“ Golovniceris. Jo pareiškimu, dabar teatras repetuoja sovietinio dramaturgo A. Safronovo pjesę „Pinigai“, pasakojančią apie žvejų buitį, o artimiausiu laiku pastatys jugoslavo Nuščiaus kūrinį — komediją „Pilosofijos daktaras“, kur „demaskuoja buržuazinės visuomenės papročius“. Numatytos pastatytos sovietinių autorių Vyšnievskio ir Pogodino pjesės, o sezono gale duoti Šekspyro „Hamletą“.

— Vilniuje dramos teatre su savo gastrolėmis pasirodė Panevėžio dramos teatro kolektyvas, pastatęs Gorkio „Paskutinieji“, A. Vienuolio „Prieblandoje“, be to, Germano pjesę ir kt. Akademinis operos ir baleto teatras gastroliauo Kaune ir kitur. Gastrolės baigtos Čaikovskio baletu „Gulbių ežeras“ ir Klovos opera „Pilėnai“. Buvo duoti 38 spektakliai. Kauniečiai šiltai sutiko Kiprą Petrauską, pasirodžiusį „Othelo“ ir „Toscos“ spektakliuose. Taip pat šiltai sutikti „Pilėnų“ spektakliai. Koncertų salėse ir kai kuriuose fabrikuose buvo suruošti artistų koncertai.

— Operos ir baleto teatre dirba jaunas solistas, Leonidas Muraška, kuris turi malonaus tembro lyrinį bosą. Jau pasižymėjo operoje „Eugenijus Oneginas“, „Mazepoje“, „Borisė Godunove“ ir kt. Su kitais 7 solistais jis buvo pasiūstas į Maskvą atstovauti Lietuvą „visasąjunginiame vokalistų konkurse“, kur laimėjo varžybas, gaudamas konkurso laureato diplomą. Tarp 18 laimėtojų kai kurie yra plačiau Sov. Sąjungoje žinomi artistai. (Elta)

— I Doneco baseina „T. Lietuvos jaunimo pasiuntiniai“ kast akmens anglių ligi šiol išsiūsta apie 1.300 iš Lietuvos jaunuolių ir merginų. Komjaunimo centro komiteto „darbuotojų grupė“ juos nuvežė iš Vilniaus ir perdavė. Su paskiausiaus vėlonu nugabentieji buvo paskirstyti dirbti į Makijevkos, Stalino, Krasna-aremisko, Krasnagardeisko ir kt. stambiausias Doneco anglies tresto kasyklas. Vilniečiai paskirti į Makijevką, šiauliečiai — į Stalino etc. Beveik visi paskirti į požeminius darbus. Vienas iš nuvežusiųjų gyna „inventorių“, Lietuvos komjaunimo c. k-to darbuotojas Z. Trapšas, per Vilniaus radiją 1956. X. 8 pareiškė viltį, kad visi šie „pasiuntiniai neapvils partijos“ ir „garbingai tęs šlovingas tarybinių šachtininkų tradicijas“. (E).

— Turistinės ekskursijos iš okup. Lietuvos bus leidžiamos ir ateityje. Ligi šiol jomis pasinaudojo apie 300 žmonių. „Pagal kelialapius“ šiemet architektai bus išleisti į Lenkiją ir Čekoslovakiją, dailininkų ir malsto pramonės darbuotojų ekskursijos — į Italiją, šiaip pliečių grupė — į Vengriją. 1956. X. 8 iš Vilniaus į Indiją išvyko 20 žmonių. Išbus 17 dienų, aplankys Delhį, Kalkutą, Bombėjų. Iš Vilniaus į Pragę išvyko traukiniu, o iš ten toliau skrido

BALFO Pirmininkas apie šalpos išplėtimo galimybes i Lietuvą

— Be abejo, jums žinomas, — kreipėsi Eltos korespondentas į Balfą pirmininką kan. Dr. J. Končijų — laisvojo pasaulio lietuvių susirūpinimas sunkia lietuvių padėtimi Sibire ir tėvynėje. Turimomis žiniomis, kai kurių lietuvių buitis ten tragiška. Trūksta jiems visko, o svarbiausia, vaistų. Dągelis Vakaruose gyvenančių lietuvių, gailestingumu ir broliškos meilės skatinami, stengiasi patys, kaip išmanyti, jiems padėti, naudodamiesi įvairių tarpininkų paslaugomis dovanėms persiūsti. Jūsų vadovaujamas Bendrasis Amerikos Lietuvių Šalpos Fondas, tiek daug padėjęs nuo karo nukentėjusiems lietuviams maistu, drabužiais, pinigais ir kita forma, ar negalėtų savo šalpos darbo išplėsti lietuviams Sibire ir Lietuvoje?

— Žinau, — sako Dr. Končius, — kad Vakaruose gyveną lietuvių labai domisi savo artimaisiais Tėvynėje bei kituose kraštuose ir kad jie norėtų su jais pasidalyti savo ištekliais. Gauname apšiai laišku, kuriuose prašoma Balfą tarpininkauti dovanas persiūsti bei suteikti pagalbą Lietuvoje gyvenantiems seneliams ir paliečiam. Reikalas aiškus ir neatidėliotinas, bet jis liečia nemažą problemą, kuri ne taip lengvai sprendžiama.

— Kokie sunkumai iškyta ją sprendžiant, — paklausia Eltos korespondentas, — materialiniai, vadinasi — lėšų stoka; Balfas, kaip labdaros organizacijos statusas ar dar kažkas kita?

— Lėšų ir gėrybių Balfas turi, — pastebėjo Dr. Končius. — Jis sudeda galeistingi ir kilnios širdies lietuviai ir jų bičiuliai, norėdami palengvinti savo brolių bei sesių sunkią vargo naštą. Neabejoju, jei reikis, tai Amerikos lietuvių dar daugiau lėšų ar gėrybių aukos. Kaip matai, lėšų ar gėrybių klausimo šioje problemoje nėra.

Balfos statusas, arba teisinė padėtis, yra panaši, kaip ir daugelio kitų labdaros organizacijų. Jau dvyliką metų, kai Balfas veikia. Jis yra Jungtinių Tautų labdaros organizacijos, taip pat ir kitų tarptautinių organizacijų narys. Balfą pripa-

žįsta ne tik tų šalių kuriose jis veikia, vyriausybės, bet dar teikia įvairias lengvatas jo veiklai. Pavyzdžiui, Amerikos, Vak. Vokietijos, Italijos švencarijos ir kitų valstybių vyriausybės ne tik atleidžia nuo mūto šelpiamiesiems atvežtas dovanas, bet dar jas nemokamai pergabena įvairiomis susisiekimo priemonėmis. Balfas, kaip lietuvių labdaros organizacija, veikia visose šalyse, kur tik lietuviai gyvena, išskyrus Lietuvą ir Sovietų Sąjungą.

— Ar Balfas daro kuriu nors žygiu labdaros darbu praplėsti į Lietuvą? — pasiteiravo Eltos korespondentas.

— Tėvynėje esančius lietuvius Balfas turi galvoje. Balfos vadovybė, — sako Dr. Končius, — žino, kad daugelis jų džiaugtųsi gave pagalbą. Dėl tos pačios pagalbos klausimo nėra, o jis iškyta tik dėl pagalbos įteikimo. Tuoj po karo, — sako Dr. Končius, — Balfos vadovybė mėgino pagalbą siūsti ir į Lietuvą, panašiai, kaip lietuviams kituose kraštuose. Lietuvos lietuviams buvo pasiūta labai didelė ir įvairi pagalba: drabužiais, maistu ir kitais dalykais. Deja, ją gavo ne tik tie, kuriems ji buvo skiriama, bet dažnai tokie, kuriems jokia pašalpa nereikalinga. Dedamos pastangos, kad Balfos pagalbą ir Lietuvoje, panašiai kaip kituose kraštuose, galėtų gauti tik tie asmenys, kurie pašalpos tikrai reikalingi ir kuriems ji yra skirta. Balfas — visuomeninė labdaros organizacija, — pabrėžė Dr. Končius, — dėl to savo veiklos apyskaitą pateikia tiesiai savo rėmėjams. Jie turi žinoti, kas jų gėrybėmis naudojasi ir ar tiksliai jos naudojamos.

— Ar yra kokios galimybės Balfos veiklai praplėsti į Lietuvą ir į kitus kraštus, kuriuose gyvenančių lietuvių ji iki šiol dar nepasiekė? — teiravosi Eltos korespondentas.

— Šis reikalas triamas ir dar tebėra aiškino padėtyje. Galia, sako Balfos pirmininkas, — kol kas reikalas dar neišryškėjo, negalio niko konkrečiai pasakyti. Patikiu, kad kai tik jis paaiškės, lietuvių visuomenė bus tuojuo painformuota. (ELTA).

LAISVINIMO VEIKSNIŲ KONFERENCIJA VAŠINGTONE

(Elta). Šių metų rugsėjo 29 — 30 d. d. Vašingtone posėdžiavo Lietuvos laisvinimo veiksnių konferencija. Joje dalyvavo Vlkiu atstovavęs jo prezidiumas: pirm. J. Matulionis, vicepirm. prof. J. Kaminskas ir sekretorius H. Blazas, iš diplomatu dalyvavo Lietuvos ministeris Vašingtone P. Žadeikis, iš Alto — vykd. komiteto nariai L. Šimutis, Dr. P. Grigaitis ir M. Vaidyla, be to, LLK prezidiumas: V. Sidzikauskas, K. Bielnis, Dr. A. Trimakas. Konferencija buvo suaukta Vlko prezidiumo iniciatyva.

Posėdžius atidarė Vlko pirm. J. Matulionis, šiltai žodžiais pasveikindamas min. P. Žadeikį ir visus veiksnių atstovus, susirinkusius bendrai svarstyti Lietuvos laisvinimo reikalų. Konferencijai pirmininkauti buvo pūakviestas L. Šimutis, o sekretoriais H. Blazas ir M. Kižytė, LAICO direktorė. Konferencijos rezoliucijų komisija buvo išrinkta iš prof. J. Kaminsko, Dr. P. Grigaitis ir Dr. A. Trimako. Priėmus darbotvarkę, Vlko pirmininkas padarė įvadą į Lietuvos laisvinimo problemas ir iškėlė bendros visų lietuviškųjų veiksnių tautos reikalingumą Lietuvos laisvinimo veikloje.

Min. P. Žadeikio pranešimas ir vertingos pastabos konferencijos dalyvių buvo priimtos su dideliu dėmesiu. LLK pirm. V. Sidzikauskas, padėkojęs iniciatoriams už konferencijos suaukimą, referavo bendrą tarptautinę padėtį, plačiau apžvelgdamas laikotarpį po Ženevos konferencijos 1955 m. iki šių dienų ir įvertindamas Sov. Sąjungos politinius vingius. Dr. P. Grigaitis pranešė, kas buvo Alto daryta JAV valstybės ir įstatymų leidžiamose institucijose Lietuvos laisvinimo reikalu. Po pranešimų buvo plačiai apsvaistytos ligšiolinės pastangos Lietuvos laisvinimo byloje ir konkrečiai pasisakyta dėl Lietuvos bylos kėlimo Jungtinėse Tau-

čecoslovakų lėktuvu oro linija Praha — Roma — Kairas. Su ekskursija išvyko bolševikiniai rašytojai Venclova, Gudaitis — Guzevičius, Sluckis, dall. Cvirkien, inž. Dauksienė, gyd. Usonytė, Nemickaitė ir kt. (E).

Konferencija buvo baigta jau pir-

mininkavusio L. Šimučio ir Vlko pirm. J. Matulionio žodžiu. Lietuvių visuomenėje ir spaudoje toks laisvinimo darbų koordinavimas ir ėjimas bendradarbiavimo kėlimo vertinamas labai teigiamai. Apsvarstus svarbesnius šio meto Lietuvos laisvinimo uždavinius, susirinkusieji sutarė, jog turi būti išlaikytas ir sustiprintas veiklos vieningumas. Veiklos koordinavimo pageidauja, kaip nurodoma spaudoje, taip pat lietuvių kolonijos.

BRAZILIJAI

— Brazilų laikraštis „Ultima Hora“ Nr. 1370 aprašo, kaip į beskaitytą M. Laupinaitį, Sao Paulo mieste pro langą iš lauko buvo paleisti 6 šūviai, kurie įsmigo į sieną 10 cm viršum galvos. Laikraštis rašo, kad už jo galvą esanti paskirta stambi premija.

Tarptautinio Fronto prieš komunizmą (FICC) atstovo adresas dabar yra toks: Av. Gasper Libero, 134. 1°-andar sala 120 e 121, Sao Paulo, Brazil.

— Brazilijoje lankėsi Europos Laisvės Komiteto delegacija, kurią sudarė latvių, lenkų ir rumunų atstovai. Pirmininkavo latvis Dr. Vilis Masens. Rio de Janeiro aplankė respublikos prezidentą, kardinolą, užsienio reikalų, darbo ministerius ir kitas svarbias įstaigas bei įtakingus veikėjus. Jų apsilankymą Brazilijos spauda atžymėjo palankiai. Brazilijos užs. reik. min. Suarez delegacijai pareiškė, kad pavergtųjų Europos tautų pabėgėliams numatoma suvelninti emigracinius reikalavimus įvažiuoti į Braziliją. Delegacijai Brazilijos vyriausybė pareiškė įvairių patikinimų

JUNGT. AMER. VALST.

— Neseniai viešai paskelbtais duomenimis, JAV-se 123 parapijose Dievo žodis skelbiamas lietuvių kalba. Religinis patarnavimas teikia apie 650 lietuvių kunigų ir vienuolių. 70 parapijų veikia mokyklos lietuviams vaikams. Jose dirba apie 800 seserų kaip mokytojų. Mokyklas lanko per 20.000 mokinių.

KULTŪRINE KRONIKA

— Fordhamo ir Columbijos un-tai šiais metais New Yorko lietuviams studentams suteikė progą tobulinti savo gimtąją kalbą. Abi mokslo institucijos įvedė lietuvių kalbos ir literatūros kursus. Fordhamo un-te liuanistiką dėstys profesoriai A. Salys, A. Vasys ir kun. Jaskevičius. JAV LB centro valdyba kreipėsi į lietuvių jaunomenę, ragindama ją studijuoti liuanistinčius dalykus. Šiuo metu įvairiose JAV aukštosiose mokyklose mokosi apie 800 lietuvių studentų. Litanistika stipriai atstovaujama ir Pensilvanijos un-te. Litanistika dėstoma taip pat Muencheno un-te Vokietijoje.

— Liet. Kultūros Fondas Australijoje yra paskelbęs mokiniams geriausio rašinio konkursą. Tema „Kodėl aš kalbu lietuviškai“. Už 3 geriausius rašinius bus skiriamos premijos knygomis. Darbai turi būti įteikti iki gruodžio 1 d. Lietuvių Mokytojų Sąjunga Čikagoje yra paskyrusi 250 dol. premiją už jauniui skirtą sc. veikalą.

— Australių Country Women Association pakviesta, M. Volkie nē Canberroje skaitė paskaitą apie lietuvių gyvenimą Nepr. Lietuvoje ir lietuvių moters vaidmenį savajai kultūrai bei kovose dėl Nepriklausomybės. Paskiau buvo pademonstruota lietuviškos muzikos iš plokštelių ir tautodailės dirbinių. Australės paskaita gvyal domėjosi. Ji buvo atžymėta ir spaudoje.

— JAV-se labiausiai paplitusio katalikų savaitraščio „The Register“ vyr. red. prel. M. Smith paskelbė vedamąjį, kuriame labai šiltai atsiliepia apie lietuvius. (Britų leidžiamam dienrašty „Evening News“ Adam Turyn paskelbė straipsnį apie didžiąją Lietuvos kunigaikštienę ir Lenkijos karalienę Barbarą Radvilaite).

ATVYKSTA KONSULAS

ANICETAS SIMUTIS

Konsulas Anicetas Simutis iš New Yorko atvyksta į Argentiną gruodžio 19 d. Atvažiuoja laivu „Rio Jachal“ aplankyti savo brolio, žinomo pramonininko Alfonso Simučio, gyv. Blanco Encalada 120, Lanus ir ta pačia praga atliks diplomatinę misiją Lietuvių Atstovybės Argentinijoje. Lietuvių organizacijos rengiasi sutikti malonų svečių.

URUGVAJAUS LIETUVIŲ KREPŠININKŲ VIZITAS ARGENTINOJE

„VYTIS“ laimėjo 63 – 39 rezultatu pirmą susitikimą

Nepaprastą sportinį pakilimą ir Urugvajaus lietuviais krepšininkais susidomėjimą pergyveno spalio 12 – 15 d. d. sportą mėgstančioji ir per jį lietuviškumą palaikanti mūsų visuomenės dalis, simpatingų „Vyties“ krepšininkų vizito proga. Tik blogas oras neleido visu pilnumu pasidžiaugti šia reta ir tokio pobūdžio pirmą šventę.

„Vyties“ krepšininkai atvyko 12-tos dienos rytą ir, po nemiegotos visos nakties ir kelionės nuovargio, išsiskirstė poilsiu pas mūsų pramonininkus ir kitus tautiečius bei pažįstamus, kurie sportininkus uoste tiesiog varžyte išsivardė, kiekvienas norėjo keletą dienų pabendrauti su savo broliais iš anapus La Platos – Montevideo. Šventės rengėjams teko išgirsti skundų iš eilės asmenų, kad pastariesiems neteko nei vieno svečio, o buvo tokių, kurie pasiėmė po du sportininkus. Tai tikrai žavinga lietuviško nuoširdumo savybė. Bet tikėkimė, kad šis vizitas tai tik pirmas iš daugelio ateinančiųjų. Neabejotinai dar sulauksime gražių progų pabuvoti kartu su savo mielais broliais iš Montevideo. Kur tik sportininkai pasisukdavo, visur liūdavo Argentinos lietuvių dėmesio centre. Juk tai pirmas tokios rūšies vizitas Montevideo ir Buenos Aires lietuviškų kolonijų istorijoje. Kad arčiau susipažinti su simpatingais „Vyties“ krepšininkais, žemiau patiekiami skubomis užrašyti mūsų lankiusių svečių sportinio gyvenimo kelią ir jų žaidimo charakteristiką.

Viktoras Cieslinskas — krepšini pradėjo žaisti 1937 m. „Aguada“ klube, kuris eilę metų buvo Urugvajaus krepšinio meistris. Nuo 1941 iki 1953 m. buvo nuolatinis Urugvajaus valstybinės krepšinio komandos dalyvis ir olimpinis žaidėjas, atstovavęs Urugvajui Helsinkio olimpiadoje, kur jo komanda iškovojė 3-čią vietą iš 28 dalyvių. V. Cieslinskas žaidžia gynime ir yra buvęs puikus tolimų metimų specialistas. Prisimintina prieš šešis metus Urugvajaus krepšininkų grotelė Argentinoje. Vietos laikraščių sporto komentatoriai vertindami urugvajiečių Luna Parke laimėjimą pažymėjo, kad „prieš (alto, rubio) V. Cieslinsko tolimus ir taikius metimus argentiniečiai per visą žaidimo laiką nesurado tinkamų priemonių kovoti“, kurie ir nulėmė Urugvajui laimėjimą.

Su savo žmona J. Vydžiūte-Cieslinskiene augina du sūnus — Viktorą, 22 mėnesių ir Juozuką — 7 mėn., kuries linkėtina sekti tėvelio sportinio pasisekimo pėdomis.

Slazinskas Leonas — krepšini pradėjo žaisti prieš 12 metų. Anksčiau kartu su V. Cieslinsku žaidė „Aguada“ klube, kuris jų žaidimo laikotarpiu eilę metų buvo Urugvajaus krepšinio meistris. Prieš Helsinkio olimpiadą buvo įtrauktas į Urugvajaus valstybinės krepšinio komandos kandidatų skaičių. Ir tik siūniant labai ribotą žaidėjų skaičių į olimpinę komandą nepateko. Ir šiuo metu L. Slazinskas yra puikioji formoje, nors paskutiniu laiku išlaikyti aukštą žaidimo lygį trukdo sunkokai sužeista koja. Žaidžiant prieš „Kovą“ sužeidimas iš naujo pasikartojė. Paskutiniu laiku L. Slazinskas žaidžia „Nacional“ klube.

Bartkevičius Jonas — krepšini žaidžia jau apie 12 m. Tai apdairus ir rūpestingas žaidėjas, vikriai sugebą išnaudoti priešų gynimo klaidas. Anksčiau eilę metų žaidė „Wellcome“ ir „Peñarol“ klubuose. Paskutiniu laiku žaidžia „Colón“ klube, kuris paskutinėse krepšinio pirmenybėse užėmė trečią vietą. J. Bartkevičius neseniai lankėsi su „Colón“ klubo krepšinio komanda Argentinoje, kur sužaidė virš 10 rungtynių prieš vietos aukštosios lygos komandas. „Colón“ komanda tepralosh vieno taško skirtumu tik vienas rungtynes, prieš „Boca“.

Krasinskas Albertas — krepšini žaidžia jau kelinti metai. Greitas ir veržlus žaidėjas. Komandoj mėgstamas naudoti prasiveržimams. Žaidžia „Capitol“ klube.

Dobilevičius Pranas — pradėjo krepšini praktikuoti prieš 7 metus. Poziicinio ir apdairaus žaidimo mėgėjas. Žaidžia aukštosios lygos „Nacional“ klube, kartu su L. Slazinsku.

Kvarciejus Ladislao — pradėjo žaisti prieš 10 metų. Žaidžia „Deportivo Uruguay“ klube. Žaidžiant prieš „Kovą“ stipriai pasireiškė neturėjo progos, nors turi visas geras krepšininko savybes.

Kvarciejus Jonas — krepšini praktikuoja jau eilę metų. Staigaus starto ir taikius metikas. Puikiai driblinguoja ir sunkiai dengiamas.

Sadauskas Stasys — žaidžia jau virš 10 metų. Energingas ir patvarus žaidėjas. Anksčiau žaidė „Albatroz“ klube.

Kanopa Adolfas — krepšini pradėjo žaisti prieš 12 metų. Puikus vidutinių ir tolimesnių distancijų metikas. Iš septynių tolimų metimų įmetė šešis! Žaidžia „Athenas“ klube.

Muzio Vežys J. Carlos — tai dar jaunas žaidėjas, pradėjęs žaisti „Vyties“ komandoje, bet turįs didelį entuziazmą žaisti ir kitus reikalingus krepšininko privalumus.

Vikonis Otto (šiuo kart į Argentiną neatvyko) žaidžia „Wellcome“ klube ir yra taip pat patyręs ir geras krepšininkas.

Su aukščiau minėtais krepšininkais atvyko taškų skaičiuotojas ir stalo teisėjas bei sporto entuziastas p. Vaštakas Juozas, kuris yra „Peñarol“ klubo narys ir delegatas. „Vyties“ krepšininkus atlydėjo Montevideo lietuvių sportininkų prietelius, masažistas Sr. Barboto.

Visi paminėti sportininkai yra Urugvajaus lietuvių klubo „Vyties“ krepšinio komandos aktyvūs nariai. Tai tikrai gražus reiškinys, kad žaidžia įvairiose klubuose lietuvių sudaro savo tautinę komandą, kuri gražiai reprezentuoja lietuvius sveiktamųjų tarpe

„Vyties“ ir „Kovo“ žaidėjai prieš rungtynes. Iš kairės: J. Muzio Vežys, A. Rastauskas, J. Bartkevičius, V. Rastauskas, J. Kvarciejus, E. Cepelevičius, L. Kvarciejus, Dijokas, V. Cieslinskas, L. Saulys, A. Kanopa, V. Petronaitis, J. Petraitis, S. Sadauskas ir J. Bandžius. Nematyti nuotraukoje A. Krasinsko ir R. Vedegio.

Viršuje rungtynių momentai. Kairėje: L. Slazinskas su E. Cepelevičium pasirengę „dvikovai“ už teisėjo išmestą sviedinį. Dešinėje: J. Bartkevičius su R. Vedegiu kovoja ore už sviedinį. Jų kovą atžydi seka V. Cieslinskas, pasirengęs kiekvienu momentu įsikišti.

„Vyties“ su „Kovu“ susitikimas visos Argentinos lietuvių sportiškos visuomenės buvo su įdomumu laukiama. Nežiūrint šalto ir nepalankaus oro, susirinko daug publikos, norinčios palyginti abiejų komandų žaidimo lygį ir pajėgumą.

Prieš rungtynes abiejų komandų kapitona — „Vyties“ V. Cieslinskas ir „Kovo“ R. Vedegys — pasikeičia dovanomis Rungtynių laimėtojai paskirta graži taurė, kurią paraukė „Kovo“ klubo valdybos narys ir aktyvus krepšininkas J. Petraitis. Prieš rungtynes paklaustas V. Cieslinskas apie būsimą žaidimo rezultatą atsakė, jog jo nuoširdžiausias linkėjimas būtų tas, kad susitikimas baigtųsi lygiomis, pademonstruojant abiem komandom gražų žaidimą, kur draugiškumas ir lietuviškumo reikalas liktų šio susitikimo principiniu pagrindu.

Rungtynių teisėjo p. Kaibuto išmestą ir L. Slazinsko į autą išmestą sviedinį perima „Kovas“. Veržiasi prie krepšio, bet iš vidutinės distancijos metimas neranda krepšio. Kamuolį gauna „Vyties“ gynimas ir pradeda puolimą po puolimo, perimdami visą žaidimo iniciatyvą. Slazinsko, Bartkevičiaus ir Krasinsko atakos, kurias puikiai remia gynikai — Cieslinskas su Dobilevičium,

stipriai prispaudžia koviečius. Vytiečiai mėto iš visų padėčių ir gan sėkmingai. Rezultatas greitai kyla „Vyties“ naudai. Koviečiai daro pakeitimą — vietoj J. Petraičio įeina J. Bandžius. Mūsiškiai tik protarpiais teatlanko svečių krepšį, bet pasekmių, nes Cieslinskas su Dobilevičium greitai perima sviedinį iš neorganizuotai ir pavieniai žaidžiančių mūsų puolėjų. Koviečiai visai negauna mėtyti iš patogių pozicijų. Rezultatas pasiekia iki 24 – 0. Pradedama lynoti, aikštė pasidaro sliidi ir tai, atrodo, išeina koviečiams į naudą. Pagaliau įmetamas pirmasis krepšys, kai sliidžio aikštėje palydusį Vedegį atskuba pakelti Dobilevičius, patikęs nedengtą J. Bandžių, kuris iš arti ir padaro senai lauktą metimą. Aikštė pasidarius sliidžiai abiejų komandų žaidimo lygis krinta. Prie tokios aikštės koviečiams sekasi geriau, nes iki kėlinio pabaigos jie pasiekia 13 taškų. Vytiečiai nesistengdami taip pat dar daro keletą metimų ir kėlinys baigiamas 32 – 13 „Vyties“ naudai. Dėl lietaus rungtynes nutraukiamos ir sekantis kėlinys atidedamas rytojau dienai.

Sekmadienio rungtynės (antras kėlinys) sutraukė taip pat gausų žiūrovų skaičių, kurie entuziastiškai lydėjo abiejų komandų sėkmingas pastangas. Antros dienos rungtynės patiekė gan skirtingą vakarykšėiai dienai vaizdą. Koviečiai žaidė daug darniau ir taikliau mėtė. „Vytis“ išėjo žaisti be Slazinsko, kuris šeštadienį puikiai vadovavo puolimui ir sudarė Bartkevičiui gerų progų taikliai mėtyti. Slazinskas išėjo žaisti prieš kėlinio pabaigą.

bet nelaimingai susižeidęs koją turėjo apleisti aikštę. Šios dienos rungtynėse publika gavo pasigrožėti tolimais Kanopos metimais. Iš koviečių tiksliais metimais iš įvairių padėčių žavėjo žiūrovus J. Bandžius, vienas surinkęs 24 taškus ir tuo būdu individualiai pasiekęs, tarp abiejų komandų žaidėjų, didžiausią taškų skaičių, nes visa mūsų komanda savo žaidimą bazavo į jo metimus. Visi kiti mūsiškiai sužadė energingai ir ryžtingai, atiduodami tai ką pajėgė ir sugebėjo. Tarp kitų žaidėjų išskirtini R. Vedegys ir Cepelevičius, sužadė itin patvariai ir ryžtingai. Nuo jų neatšliko ir visi kiti. Mūsiškiams teko nusileisti prieš taktiškai ir techniškai pranašesnį varžovą, kuris pademonstravo aukštos klasės žaidimą. Jei koviečiai būtų savo eilės sustiprinę Janulių, galima spėlioti, kad rezultatas būtų buvęs žymiai švelnesnis. Antras kėlinys tebuvo praloštas tik 31 – 26 santykiu, „Vyties“ naudai.

„Vyties“ laimėjimas buvo pasiektas darnesniu komandiniu žaidimu ir nekurių žaidėjų rafinuotais metimais (šuoilais į viršų, darant posūkių ore) — Slazinskas, Bartkevičius). „Vytis“ savo eilėse turėdama žaidimo strategą V. Cieslinską, dominavo aikštės žaidimui. Jo įtaka ypač

pasireiškė vidurio aikštės manevriniam žaidime. Abi komandos, nors vedė gyvą ir greitą žaidimą, sužadė labai sportiškai ir be jokių pražangų-faulų, nors už krepšį visuomet buvo energingai kovojava. Rungtynes žiūrovai sekė su dideliu susidomėjimu ir malonumu, jau iš anksto žinodami, kad nežiūrint kuri komanda laimės, šios rungtynės bus laimėtos lietuvių. Taip ir įvyko — rungtynes ir taurę laimėjo Urugvajaus Lietuvių Sporto Klubas „Vytis“: 63 – 39 rezultatu. Tuoj po rungtynių Sp. K. „Kovo“ pirm. Z. Jaunius įteikė „Vyties“ klubo kap. V. Cieslinskui gražią pereinamąją taurę.

Žaidėjai ir taškai: „Vytis“ — V. Cieslinskas — 2; L. Slazinskas — 8; J. Bartkevičius — 14; A. Krasinskas — 5; P. Dobilevičius — 4; S. Sadauskas — 6; L. Kvarciejus — 0; J. Kvarciejus — 8; A. Kanopa — 12; Muzio Vežys J. K. — 4. Viso 63.

„Kovas“: R. Vedegys — 8; E. Cepelevičius — 6; J. Bandžius — 24; Dijokas — 0; V. Petronaitis — 1; J. Petraitis — 0; A. Rastauskas — 0; V. Rastauskas — 0. Viso 39.

Šventės rengimo ir organizavimo sunkumai daugiausiai kritę ant S. K. „Kovas“ valdybos pečių. Jai priklauso sportą mėgstančios visuomenės dėmesys ir padėka.

PAGERBTI MALONŲS SVEČIAI URUGVAJIEČIAI

Spalio 12 d. rytą laivu „Ciudad de Buenos Aires“ atvyko urugvajiečiai sportininkai į Bs. Aires. Vytiečiai buvo sutikti lietuviškosios visuomenės. Uoste pasitiko fabrikantas Alfonso Simutis, General Motors šefas Julius Petronis, fabrikantas Kazimieras Deveikis-Pipiras. Sporto Klubas „Kovas“ pirm. Z. Jaunius, Lietuvių Centro pirm. Artūras Mičiūdas, fabrikantai Vladas Deveikis, J. Petraitis, Vacl. Andriška ir kun. K. Černiauskas. Svečiai pietus valgė Pjjaus Sakalausko valgykloje. Aplankę kultūrinį centrą Argentinoje, Aušros Vartų lietuvių parapiją su visomis įstaigomis, turėjo pirmąjį susitikimą su Argentinos Lietuvių Sporto Klubu „Kovas“ šeštadienio, t. y. spalio 13 d. vakarą. Po pirmojo puslaikio, lietuvių lyjant, teko rungtynes atidėti sekmdieniui. Malonūs svečiai buvo pakviesti į vaives, parengtas koviečių Lietuvių Salėje. Vaisėse dalyvavo virš 300 žmonių, žymiausios mūsų kolonijos jėgos. Vakarienių metu svečius pasveikino Sporto Klubas „Kovas“ pirm. Z. Jaunius. Žymus kolonijos režisorius J. Valentinas buvo pakviestas į sceną praversti oficialiąją šventės dalį. Visiems svečiams, iškvietus į sceną, įteikta atsiminimui po ženklelį. Ženkleliais apdovanooti buvo ir mūsų sportininkai. Beto pagerbti geradariai: E. Čekanauskienė, Marcinkevičienė, kuri talkininkaujant kitiems paruošė vakarienę, V. Andriška, Vladas Deveikis, Vincas Deveikis, A. Mikučionis, Kavaliauskas, J. Ramanauskas, Gasiūnas, J. Sudnius, P. Vaitkevičius, J. Bubnovas, L. Stašaitis. Svečių vardu kalbėjo V. Cieslinskas, kuris savo kalboje apgailestavo, kad paliko jų tėvai Urugvajuje ir nemato šios gražios šventės. Dėkodamas už malonų priėmimą išreiškė pagėdavimą, kad tarpusavio ryšys dar sustiprėtų ateityje. Aušros Vartų lietuvių parapijos vardu kalbėjo Klebonas kun. Pr. Garša, kuriam Sporto Klubas „Kovas“ įteikė šventei prisiminti ženklelį kaip padėką Aušros Vartų lietuvių parapijai. Žodį tarė ir K. Runimas, kuris neseniai aplankė Urugvajaus lietuvius. Piauti tortą buvo pakviestos p. J. Cieslinskienė ir E. Čekanauskienė. Po vakarienės šokiams grojo prancūzų orkestras.

PADEKA

Urugvajaus Lietuvių Sporto klubo „Vytis“ lankymosi Buenos Aires proga, Sporto klubas „Kovas“ nuoširdžiai dėkoja sekantiems asmenims: p. J. Petraičiui už paaukotą pereinamąją taurę. Lietuvių Aušros Vartų parapijai, daug padėjusiai vytičių priėmimui, p. p. Katinui, Kanapinskiui, Vaitkevičiui, Marcinkevičiams, Mikalauskams, V. Deveikiui, E. Čekanauskienėi, Deveikiui Pipirui už sportininkų priėmimą ir jų išlaikymą.

P. p. Mičiūdui, Simučiai, Andriškai, V. Deveikiui, Deveikiui-Pipirui, Petroniui, mielai sutikusiems savo nuosavais autais parvežti sportininkus iš uosto.

P. J. Valentiniui ir p-lei Valentinaitei maloniai talkininkavusiems iškilmingo akto metu, p. A. Slinkui už krepšinio aikštės pataisymą, Pp. Andriui ir Apolinarui Naujokams,

J. Kriškėčiui, Sadauskams, Pr. Dailidei, Tamošauskui, I. Stašaitytei, R. Cibavičiui, Palulioniiui, A. Lesniauskui, D. Santaraitei, L. Avuliui, A. Kaibutui, Vanagienei, Z. Vanagaitei, Algai Trachuk, J. Mackevičienei, Marcinkevičienei ir J. Miturai, mielai padėjusiems rungtynių ar vakarienių metu.

P. p. Kančauskui, J. Simonavičiui, V. Diminskui, P. Gudelevičiui, „Laiko“ administracijai, p. Šeštoku, L. Stašaičiui, Paulauskui už bi-lietų platinimą, ponaii Marcinkevičienei už paukutus du tortus, P. F. Koreikiui už paskolintą „serpentina“.

Tad dar kartą visiems mūsų talkininkams nuoširdus ir sportiškas aciū!

L. S. K. „Kovas“ Valdyba

„Vyties“ krepšininkų priėmimo proga, visuomet ypatingai mielai padėjusiems: kun. kleb. P. Garšvai, kun. K. Černiauskui, ponaii Marcinkevičienei, J. Petraičiui, L. Šiauliniui, V. Petronaičiui ir R. Vedegui širdingas aciū!

L. S. K. „Kovas“ pirmininkas

BUENOS AIRES

* Kazimieras Gečas, atvykęs Argentinoje 1939 m. įsigijo ūkį Ignacio Correas. Ūkis apima 190 hektarų. Turi ir kitą ūkį, 1863 ha. Santa Fe provincijoje ir tai visa buvo pasiekta per 15 metų. Laukus apdirba moderniškais mašinomis. Pavyzdingu ūkininkavimu garsina lietuvių vardą tarp argentiniečių.

* Valius Šeštokaitis po gerai pavykusios vidurių operacijos iš sanatorijos jau grįžo į namus, Lanus. Savo šeimos prižiūrimas, sustiprėjęs, vėl ruošiasi tęsti darbą ginklų fabrike, kur jau 17 metų dirba prižiūretoju.

* Spalio 21 d. daug artimųjų ir draugų atvyko pasveikinti p. Ursulės Blumbergienės jos vardo dienos proga. Sveikinius Blumbergiai labai gražiai priėmė.

TEMPERLEY

* Jonas Kučinskas iš Villa Sastre, Temperley, palaidotas spalio 19 d. * Matas Mikučiasukas sunkiai serga. Paguldymas Lomas de Zamora ligoninėje „Luis“, salė II, 4 lova. Linkime tautiečiui greit pasveikti!

BERISSO

* Gyvojo Rožančiaus Brolija Berisse atšventė metinę šventę spalio 21 d. Šv. Mišias atlaikė kun. J. Margis, o popiet įvyko arbatėlė pp. Mekšrinų namuose. Ten buvo išrinkta nauja Gyvojo Rožančiaus pirmininkė p. Stundžienė, o pagelbininke — p. Oksienė. Susirinkime nutarta aplankyti La Platos kapinėse mirusius Berisso kolonijos lietuvių ir per lietuviškas mišias giedoti lietuviškas giesmes.

* Ponia Kalybatienė po sunkios operacijos gydos si savo namuose, pp. Rakūnų priežiūroje.

„Mindaugo“ Dr. ja Berisse ren-gia š. m. lapkričio 10 d. 21 val. „Nemuno“ salėje (Montevideo 1578)

DIDELĖ VAKARĄ.

Programą išpildys Lietuvių Centro Jaunimo Teatras, suvaidindamas P. Vaičiūno 3-jų veiksmų linksmą komediją „Tuščios pastangos“. Po programos šeimyniški šokiai.

MAINOS RŪBAI MARGO SVIETO...

1956. X. 6 Budapešto centriniuose kapuose buvo su didžiausiomis iškilėmis ir karine pagarba iš naujo palaidoti 4 vengrų komunistų vadai, anksčiau pakarti kaip „pasiutešunės“, „liaudies priešai“ ir t. t. Taip buvo 1949 m. O šiemet tie patys „begėdžiai išdavikai“, tos patios komunistų partijos įsakymu likviduoti anksčiau, dabar jau apšaukti „vengrų tautos didvyriais“ ir „laisvės kovotojais“. Tai — buvusis kom. vyriausybės vidaus reikalų, o paskiau užsienio reikalų ministeris Laszo Rajk, buv. krašto apsaugos ministeris ir kariuomenės generalinis inspektorius gen. G. Palffy, kom. partijos centro komiteto narys Tibor Szornyi ir jo pavaduotojas Andreas Szalai. Į iškilmes buvo suvaryta apie 200.000 žmonių.

Tačiau tenka abejoti, ar prieš 7 metus nužudytiems komunistams nuo iškilmingo naujo perlaidavimo pasidarė geriau...

— Eina gandai, kad bus pašalintas Nikita Chruščiovas, sarišyje su Lenkijoje vykstančiais neramumais.

Moteryų Skyrių redaguoja mok. Elzė Diminskienė, Necochea 604, Hurlingham, Buenos Aires

SUSIRŪPINKIME ŠEŠTADIENINIŲ MOKYKLŲ STEIGIMU

Mūsų kolonijos organizacijų vadovybės dirba nesigailėdamos nei laiko, nei jėgų. Beveik visi darbai gula ant jų ir labai mažos grupės aktyvesnių narių pečių. Kiti gi nariai laukia, kad būtų pakviesti į jau paruoštą subuvimą, minėjimą ar šokių, o ten nuėjus belieka pareikšti savo nuomonę; ar buvo pakankamai valgio, ar gerai pasilinksmina. Visos organizacijos nusiskundžia, kad dar maža kolonijos dalis priklauso betkuriai organizacijai. Organizacijų narių sąrašai užpildyti keletą dešimčių lapų. O mūsų šeštadieninių mokyklų mokinių sąrašai padaryti, kelių eilučių reikėtų?

Iš patirties žinome, kad organizacijos savo narius verbuoja, nes retas lietuvis neparagintas pats į jas įstoją. Reikėtų suaktyvinti šeštadieninių mokyklų propagandą. Organizacijų vadovybės ir jų aktyvieji nariai, atkreipkite dėmesį į šį taip svarbų, bet dar nesutvarkytą reikalą. Nepasitikėjime tėvais, jie šių mokyklų nusteigs. Bažnyčia, radio ir spauda turėtų išnaudoti visas galimybes ir progas skatindami tėvus, kad leistų savo vaikus į jau esančias, ar steigti naujas šeštadienines mokyklas. Ši propaganda turėtų būti tęsiama tol, kol visi lietuviškų šeimų vaikai susirinks į savo apylinkės mokyklą. Negalima šio darbo palikti vien mokytojams. Jie neturi galimybių aplankyti visų šeimų, todėl jiems talkininkauti privalo kiekvienas susipratęs lietuvis, nors ir būtų šio krašto pilietis. Menka nauda Argentinai iš tokių piliečių, kurie nemoka savo tėvų kalbos ir nemyli jų krašto. Argentina turėjo ir turi didvyčių asmenybių, išaugintų kilrių, kurie išaugo tik iš pilnavertinių šio krašto motinų. Lietuvė, kuri atsisako duoti savo vaikui lietuvišką švietimą, nebus ir argentiniečių vertinama. Pati nesuprasdama savo kilniausios pareigos, kaip gali tokia motina auklėti ir puoselėti vaiko dorybes? Ji negali su vaiku gerai susikalbėti, nes vaikas kalba argentiniskai, o ji šią kalbą išmokus fabrike, „almacene“ ar „carnicerijoje“. Jos gražiausias jausmai buvo pergyventi ir patirti pavasarį bundančioj, vasarą žydinčioj, rudenį auksuotoj ir žiemą baltų snagių patalų apklotoj tėvynėj. Mūsų vaikai mato didingus pastatus, ar keletą pražyduusių rožių žiedų, tačiau lankos žiedų jie nepažino, lygiai, kaip ir mūsų pušelių ošimo ar miško samanėlių minkštumo. O visa tai nėra menkaverčiai dalykai, kuriuos būtų galima iš vaiko auklėjimo išbraukti. Deja, mes čia tų visų dalykų neturime, bet motinos gyvas nupasakojimas, jos dainos, mokytojo tinkamai parinktas ir gerai paaiškintas eilėraščių sukurs ryškius ir gražius vaizdus vaiko sieloje.

„Ak, mūsų vaikai užimti, neturi laiko į lietuviškas pamokas važiuoti“ — pasiteisina tėla motina, (Lietuviškos pamokos vyk-

ta tik šeštadieniais po pietų). Prisimenu Austrovengrijos imperatorės Elzbiotos biografiją. Ji ištekėdama už imperatoriaus mokėjo tik vokiečių kalbą, bet tuo laiku imperijos dalį sudarė ir vengrai. Elzbieta visu uolumu ėmėsi mokytis vengrų kalbos, kad galėtų su savo pavaldiniais gerai susikalbėti. Pamo- kas ruošė labai sąžiningai. Kartą, po banketo, kuris buvo su- ruoštas svetimos valstybės monar- chui pagerbti, ji jautėsi taip pavargusi ir buvo beužmiegan- ti. Staiga prisiminė, kad dar nėra vengrų kalbos pamokos pa-

mieji apie imigrantų vaikus?

Mac. Masterio Universiteto socialinio studentų klubo diskusijose apie imigrantų vaiką kanadietis mokytojas pareiškė, kad imigranto vaikas nesudaro jokio sunkumo, nors ir ateina į mokyklą nemokėdamas anglų kalbos, jei jis ateina iš normaliai gyvenančios šeimos. Proble- mą sudaranti motina, kuri ne- sugeba išmokyti vaiką savo kal- bos ir tuo būdu nepadaeda jo as- menybei vystytis. Net emigra- cijos valdininkai pradeda svar- styti, kaip padėti motinai, kuri nesugeba išmokyti vaiko savo kalbos ir mylėti savo kilmės krašto, kad šie sugebėtų mylėti ir naująjį. Šios problemos pa- sunkėja, jei motina dirba, bet

Australijos lietuviškos išraiškos šokys

ruošusi. Kadangi buvo jau la- bai vėlu, ji nenorėjo ieškodama sąsiuvinio pažadinti kambari- nės, todėl pamoką paruošė ant kalendoriaus lapelio.

Argi negalima rasti laiko, kad vaikai bent 3 valandas sa- vaitėje skirtų lietuvių kalbos pamokoms ir turėtų progos su- sitikti su savo amžiaus lietu- viais vaikais?

Kokios nuomonės yra sveti-

„ir darbininko vaikas turi teisę būti auginamas savo motinos“. Jai į pagalbą ateina šeštadieni- nė mokykla. Visų tėvų pareiga siųsti vaikus į jau veikiančias mokyklas, o jei jų nėra, skubiai steigti savo apylinkėje. Nesvar- bu, kad mokslo metai baigiasi. Darbas bus pradėtas ir jį beliks tik tęsti ateinančiais mokslo metais.

Mok. E. Diminskienė

LAIŠKAS JAUNAMARTEI

BRANGI BIRUTE,

Kiek džiaugsmo man suteikė Ta- vo laiškas! Nesitikėjau, kad taip greitai man parašysi. Aš suprantu, kad įsikurti naujoje aplinkoje ir naujame bute nėra lengva. Tu vėl turi ieškoti draugų, susipažinti su kaimynais, žodžiu, jaustis taip, kaip anksčiau, kai gyvenai pas savo tė- velius. Tau nėra lengva apsiprasti ir su pareigom, kurias ištekėjusi tu- ri perimti. Ak, tie kritiški jau įgu- dusių šeiminių žvilgsniai! Ta- rytum jos būtų užmiršusios, kad ir pačios žengė netvirtais žingsniais pirmuosius vedybinio gyvenimo me- tus. Tau sunku apsiprasti su minti- mi, kad Tu esi jauna mergaitė, bet esi jauna moteris, kuri rūpinasi savo ūkiu ir reprezentuoja savo mažą šeimą. Tave gal ir baimė api- ma, kai pagalvoji, kad nuo Tavo el- gesio ir laikysenos, net vyro pa- dėtis gali priklausyti. Vyras, kurio žmona yra nesantūri, nerimta, daž- nai gali savo tarnyboje jausti tam tikras pasėkas. Prekybinės firmos, sudarydamos sutartis, per detekty-

vus pasiteirauja apie sudarančių su- tartis firmų savininkų šeimų gyve- nimą. Tu nežinai, kaip draugijoje pasielgti; būti jaunatviškai linksma arba vaizduoti „rimtą moterį“. Brangioji, nieko nevaizduok, būk nuoširdi ir puoselėk santykiuose su žmonėmis tuos gražius savumus, ku- riuos iš savo motutės išmokai. Ta- vo padėtis skirtinga. Tavo motutė buvo bemokslė emigrantė. Tu gi mokslą svetimame krašte baigėi. Bet, miela Birute, Tu daug kilnių ir gražių dalykų neradai jokioje mo- kykloje, tačiau Tave jų išmokė mo- tutė. Tavo orumas, Tavo darbštu- mas, Tavo graži darba ir tvarka my- linti siela, yra jos lietuviškų dory- bių atspindys, kurias tu turi skleis- ti iš savo jaunos šeimos. Vadovu- kis šiomis prigimtomis savybėmis, Tavo išlavintas protas Tau nurodys kaip vienoje ar kitoje padėtyje pa- sielgti

Vienas dalykas man Tavo laiške nepatiko. Tu skundiesi, kad įsū- miestelyje nėra malonių žmonių. Brangioji, Tu del to nenusimink.

MOTERIS TURI MOKĖTI NUO UŽPUOLIKŲ APSIGINTI

Kiekvienas gyvas sutvėrimas turi įgimtą Dievo dovaną, stiprų savi- saugos instinktą ir neginčijamą tei- sę nuo užpuoliko gintis. Bet pats instinktas nėra joks ginklas, instink- tas yra staigus nesąmoningas susi- vokimas pavojuje ir ne nuo žmo- gaus valios priklausantieji pirma- pradžiai apsigynimo kūno judesiai. Instinktas yra „žadintuvas“, kuris maždaug per 300 signų (apie 1/3 sekundės) pažadina iš protinio ar- ba fizinio darbo ir žmogaus visu- mą atkreipia prieš gresiantį pavojų.

Visi žmonės už žmogų tvari- niai ir net kairurie augalai turi prigimtinus ginklus nuo priešų gintis. Turi dantis, nagus, ragus, spyglius, nuodus, nepakenčiamą smarvę, snapą, sparnus ir greitas kojas. Žmogus turi minėtų ginklų ne- turi, arba jei turi, tai tik simbolinė- je formoje. Bet žmogus turi tobu- liausią ginklą — protą. Vyrams nuo priešų gintis yra daug lengviau, negu moterims. Gyvenant svetur yra nemaža atsitikimų, kad mūsų gar- bingos lietuviškos šeimos padori mo- teris turi tapti gyvuliško pasikėsi- nimo ar net nusikaltimo auka. Mo- teris, nors fiziniai ir silpnesnė už vyrą, turi mokėti apsiginti nuo ne- tikėtai ją užpuolusio piktadario. Šiuo atsitikimu tik tereikia išmoki- ti tam tikrus apsigynimo veiksmus, kurie jau prieš pusantro tūkstančio metų buvo Japonijoje sugalvoti ir išvystyti, japoniškai vadinami džiū- džistu ir kitais panašiais vardais. Džiū-džistu mokant, joks užpuo- likas nebaisus. Japonijoje džiū-džistu yra tapęs tautiniu sportu. Ten mo- kosi nuo pradžių mokyklos iki uni- versiteto vyrai ir moterys. Nėra Ja- ponijoje moters, kuri nemokėtų šio apsigynimo meno. Jis tarnauja kaip ginklas ir kaip kūno mankšta.

Džiū-džistu išmokti nėra taip jau lengva. Norint išmokti, reikia tre- jeto mažų dalykelių: noro išmokti, stiprios valios iki galo tesėti ir at- kaklaus užsispyrimo. Kadangi džiū- džistu nėra „minkštas mokslas“, norint jį išmokti, reikia pirmiausia įsitikinti jo reikalingumu ir jį pa- mėgti, tuomet dar nepradėjus mo- kyti, jau bus pusė darbo atlikta. Džiū-džistu nėra joks stebuklas

SILTOS DEŠRELĖS

Dažnai net širdis „apsala“ nuo saldumynų, kuriuos patiekia sei- mininkės prie arbatos ar kavos. Štai skanus ir įdomus šiltų dešre- lių pagaminimo būdas prie arbatos. Padaryti paprastą mielių masę. Įdėti kmyną ir druskos (cukraus nedėti). Gerai iškilus iškočioti su- plaustyti į nedidelius kvadratėlius. Juos aptepti tirpintu sviestu, api- bertį tarkuotais krieneis ir uždėti nedėti). Gerai iškilus iškočioti, su- vynioti, aptepti plaktu kiaušiniu, vėl apiberti kmynais ir lengvoje ug- nyje kepti. Patiekti šiltus.

TARP MŪSŲ KALBANT

(Iš „Moters“)

Nuo kada ir kas pradėjo risti gir- tavimą su „lietuvišku vaišingumu“? Alkoholizmas nėra mūsų tautos charakteristika. Alkoholikas yra tarptautinė nelaimė, kaip polio ar tuberkuliozės, kuris veisiasi tam tik- rose sąlygose visuose kraštuose. Žmonėms socialiniai bendraujant, lengviau negu kada, galima pama- tyti jų kultūrinį, bei civilizacijos lygį. Gėrimo papročius mes, regis, būsimė pasisavinę iš rusų, nes mūsų gėrimo papročiai labai skiriasi nuo Vakarų Europos papročių. Gal čio- nai yra mūsų bajorų palikimo nu- obirų. Mūsų kunigaikščiai buvo bla- vūs, kaip ir mūsų protėviai, nes midus vargu ar begalima priskirti prie alkoholinių gėrimų

Nusiminimas niekam netinka, ypač Tau, jaunutei moteriai. Apširinkti, kad nesama malonių žmonių. Juk yra daug, tik išmok susirasti. Ie- škok žmonėse tai kas juose yra gera ir gražu. Tada jie Tau visi bus ma- lonūs ir geri. Surasti tikrus prie- telius, reikia turėti kantrybės ir tik- ro noro tą draugystę ugdyti. Fran- cūzai sako, jei nelanki draugų, tai takas usnims apauga, o taką vi- sados turi paminti. Duok kitiems tai, ką tik gali ir pajėgi duoti. Esi jauna ir moderni moteris kuriai nekantumas — liūdnas šių laikų sąvumas. Nelank iš kitų per daug ir pamatysi, kad rasi malonius kai- mynus ir gerus draugus. O gal gal- voji su niekuo nedraugauti, gyventi užsidariusi? Daug nuostosi, ir vė- liau net nežinosi, kad pati buvai kalta, kad pasilikote vieni, izoliuoti. Tuo tarpu harmoningas sugyveni- mas su žmonėmis, lavina, skatina naujiems siekimams ir žadina gra- žias mintis, kurių tikrai Tavo pa- žįstami turi, tik tu nemokėjai jų pastebėti.

Tavo Viktorija.

ir jokia magija. Džiū-džistu yra iš- naudojamas prieš kūno jautrumas, priešas yra išvedamas iš pusiausvy- ros ir parmetamas ant žemės jo pa- ties jėga. Išnaudojamos jautrios kū- no dalys, sukeliama nepakenčiamas skausmas, surakinamos galinės ar- ba kitos kūno dalys, paraližuojamas raumenų veikimas Tam tikrais smū- giais ir veiksmais galima net tam tikram laikui sąmonę atimti. Tam tikrų judesių pagalba įsivaizduoja- ma iš priešų apkabinimo, surakini- mo. Visiškai lengvai gali būti už- puolikas nuginkluojamas atimant iš jo ginklą, peilį arba kitą smogiama- jį įrankį ir eiles kitų veiksmų.

Kaip barzdos skusti neišmoksta- ma iš vadovėlių, taip pat ir džiū- džistu. Pradžiai būtina reikia mo- kytojo. Vėliau galima praktikuotis ir iš vadovėlių. Manau, kad norint šią sporto šaką praktikuotis, būtų galima Buenos Aires susirasti nuo- širdžią japonę, kuri sutiktų būti mokytoja. Jeigu nepasisektų suras- ti mokytoja, tai tuomet sutiktų šio straipsnio autorius grupę savanorių pamokinti ir iš apskuresnių pamažu išaugtų nuosavos džiū-džistu moky- tojos.

VYTAUTAS RYTEIVIS

Straipsnio autorius yra Lietuvoje mokes grupės studentų džiū-džistu. Jos buvusios uolios mokinės ir ne- blogiau už vyrus šį sportą išmok- davo.

Red.

IGNAS ZILIONIS

LAUSKI ! JUOSTA

Lauski į juostą margus raštus mūsų krašto praeitį garsią, ir pasakok sutikus praeivius apie Birutę — kunigaikštienę narsią. Ir apie sidabrinę Neringos smėlio kopas,

ištaigią gintaro pilį Baltijoje, kur kadaise žalčiai su Egle kėlė

svodbę,

o jos prakeikti vaikai medžiais stojos. Ant rankų paimki kankles, ir užtrauki dainą senolių,

kad praeiviai sugavę melodijas, it lankoje plaštakes

tave, Rūtų šalies dūkrą, pažintų iš gintaro karolių.

Apdainuoti rūpestį kančią iškentėtą ir sunkią priespaudą mūsų dienų, kad tą gražų kraštą mūs nuo amžių

vėl slegia vargai ir broliai išvežti

Sibirian vietoj vergų.

MIESTO TĖVAI IR MAUDYMOŠI KEPURAITĖS

Fuerthe, Vokietijoje, miesto ta- ryba nusprendė, kad miesto mau- dyklose moterys turi maudytis su kepuraitėmis. Kai jiems kalbėjo, ke- dėl vyram nereikia kepuraitių, nes jų plaukai šiandien kartais ilgesni už moterų, tai paaiškino, moterų plaukai esą ištepti visokiais rieba- lais ir be kepuraitių jie galį už- teršti maudyklių vandenį.

AR ŽINAI, KAD...

— Amerikoje imta įieškoti būdų, kad kandys neeštų vilnų. Išradimas norima pritaikyti dar nekirptom avim ganyklose.

— Visos pasaulio oro linijos 1955 m. pervežė apie 61 milijoną keleiv- vių. Iš jų tik 600 tūkstančių per- skrido Atlantą.

KULTŪRINĖ KRONIKA

— „Lietuvių Dienos“ išleido A. Baranausko angliškai lietuviškai Anykščių šilėlių. Poemos vertėjas — Nadas Rastenis, iliustracijos — gra- fiko J. Kuzminskio medžio raižni- niai. Viršelio aplanką puošia graži V. Maželio nuotrauka.

— Artimiausiu laiku numatomas išleisti Lietuvos pajūrio albumas su istoriniais ir etnografiniais paaiški- nimais. Paruošė E. Naurbas, J. Karvelio prekybos namai čikagoje išleido P. Galaunės „Lietuvių llaud- dies menų“. P. Galaunė dabar gyve- na Lietuvoj kaip pensininkas.

— AISS nutarimu įsteigtas Lite- ratūros Fondas turi jau surinkęs per 2.700 dol. ir pirmuoju leidžia di- džiulį veikalą apie praeities lietuvių laisvės kovas. Savo atsiminimų 2 to- mus paruošė ir Australijoje gyvenęs adv. Vl. Požėla.

— Londone, 49 Thornton Ave, atidarytas pirmasis lietuviškas kny- gynas „Dainora“.

— Jauna gabi balerina Plokštytė iš Adelaidės Australijos išvyko į Londoną toliau studijuoti baleto garsiajame Sadler's Wells balete, kuriame iškilo Svetlana Berszova ir lietuviškos motinos sūnus Rassinova.

— New Yorke Columbijos un- tas į bendrąsias studijas įtraukė ir lie- tuvių kalbą. Lektorium pakviestas Dr A. Šešplaukis. Kursas jau pr- dėtas rugsėjo pabaigoje.

SEKMADIENIO RIMČIAI

SVEIKO GYVENIMO KELIU

Turime gražų posakį, kad sveikame kūne yra ir sveika siela. Nors tą posakį galime imti kritiškai, bet dalykas aiškus, kad kūno sveikata labai daug turi įtakos ir į sielos gyvenimą, o siela — į kūną. Norint gyventi gražų ir kilnų gyvenimą, reikalinga atsižvelgti į tam tikras gyvenimo taisykles, kurių laikymasis žymiai palengvina patį gyvenimą ir jį padaro laimės nesėju.

Daug kartų gyvenime padarome esminių klaidų dėl nežinojimo. Jei-ku išsigilintume į kai kurias mokslo šakas, kurios padeda pažinti save, be abejo, atrastume save ir nevie- ną kartą nesudarytume tiek daug sunkumų kitiems. Nekartą bendruomeniniame gyvenime nerandame laimės tik dėlto, kad nemokame pa- žinti vienas kito, nemokame susi- leisti iki kito, juos suprasti. Todėl pačios elementariausios taisyklės kai kurių mokslo šakų yra būtinų, be, kad nesudarytume sau ir ki- tiems daug sunkumų. Čia paduo- damos taisyklės yra tik bendrieji nuostatai, su kuriais būtina susi- pažinti, norint turėti sveiką, gražų gyvenimą, kaip būtiną antgamti- nei gyvybei, kurią gauname per krikštą.

Sveiko protinio gyvenimo taisyk- les nagrinėja psichologija. Ta moks- lo šaka kreipia dėmesį į motyvus, dėl kurių žmogus vienas ar ki- tas veikia; aiškina įėjus, kurios duoda žmogaus veiksmams tam tikrą impulsą. Pav. klausia, kodėl vaikas bėga per gatvę pas visiskai svetimą žmogų, manydamas, kad grįžta jo tėvas iš darbo. Kai lau- kiama gydytojo, tai kiekvienas au- tomobilio signalas ženklina jo at- važiavimą. Vaikai, kuris rūko pa- sislėpęs, kiekvienas krepštelėjimas reiškia motinos ar tarnaitės atėjimą. Kodėl vienas dalykus lengvai užmirštame, o kitus ilgai atmena- me? Kodėl mūsų susierzinimas dar- bovietėje krenta ant artimųjų: žmo- nos, vaikų, draugų?.. Kodėl mes jaučiame užgauti, kai kas nors pa- siteršia mūsų nuomonei ar įsit- kinimams? Kodėl vieni visiskai šal- tai dalyvauja varžybose, o kiti smarkiai jaudinasi; vienas žmogus idealizuoja rimtą, gilią moterį, o ki- tas paviršutiniškai, gyvena ir gražiai? Kodėl vieni daugiau mėgsta šviesą, o kiti geriau dirba naktį. Kodėl jaunuolė 18 metų puikiai valdo arklį, puiki jojikė, tuo tarpu viena bijo eiti gatvę. Vis tai klausimai, kurie domina kiekvieną, būtinai gy- venime, kiekvienas su jais susidū- ria, bet ne visi sugeba ir juos atsak- yti. Tai klausimai, kuriuos atsako psichologijos mokslas ir jo vertė diena iš dienos aktualėja.

INTYMUS RYŠYS TARP KŪNO IR SIELOS

Patį elementariausią taisyklę svei- kiems gyvenimo pagrindams — su- pratimas ir įsitikinimas, kad žmo- guje yra intymiausias ryšys tarp kūno ir sielos; būtent, tarp jo ma- terialinio ir dvasinio prado. Ši tai- syklė bendra visiems žmonėms, o mažai jos paismo.

Žmogaus kūnas — fizinis daly- kas, iš materialinės substancijos. Kūną galime liesti, matyti, matuoti, pasverti, kaip ir kiekvieną medžiagą. Chirurginėmis operacijomis at- skeidžiama pačios intymiausios kū- no dalys. Rentgeno spindulių pa- gelba matome net žmogaus vidaus organus, o fluoreskopu pagelba net širdies ir kitų kūno organų funkci- jas. Tačiau joks chirurgas, jokie spinduliai negali pasiekti žmogaus proto. Galime nusakyti kitiems mū- sų protavimą, tačiau jeigu nesaky- simė, tai niekas nežinos. Dažnai iš tam tikrų išorinių pasireiškimų sprendžiame apie žmogaus vidaus nuotaikas: ką jis mato, ką jis jau- čia, bet ir tai ne be pagrindo su- klysti.

Kas, pagaliau, yra žmogaus pro- tas? Nėra tik smegenys, nes mik- roskopu smegenis galime išanalizuoti iki smulkiausių dalių. Nei vienam nepavyko ir nepavyks ma- terialinėmis priemonėmis pažinti žmogaus protą, nes protas yra dvasi- nis dalykas, nors yra realus.

Kas yra, kad prisimename miru- sį žmogų. Kas yra, kad prie mi- rusio kapo jaunuolis praleidžia iš- tisias valandas, svajodamas apie jį, su kuriuo praleido istias dienas, mo ir laimės valandas. Jis atsimena ne kūną, bet jo dvasią, jo troškimus ir siekimus; jo simpatiją ir antipa-

tią. Atsimena dalykus, kurių sie- kė ir prieš kurįs kovojo. Kai gal- vojame apie kito žmogaus dvasią, galvojame apie jo jausmus, impuls- sus, idealus ir troškimus. Bendrai, negalvojame apie jo pirštus, ran- kas, nosį, širdį, nei apie plaučius, bet apie jo asmenį, nemirtingą mu- myse ir savyje. Tačiau nervai, sme- genys ir kiti organai yra reikalingi, nes be jų kūnas negalėtų veikti.

Klausiant, kaip sutykiama kū- nas su dvasia, turime pripažinti, kad šie du elementai yra didelėje vienybėje. Religija dar labiau pa- tvirtina tuos vienybės ryšius, skelb- dama, kad paskutiniam teismui kel- sis visi žmonės su kūnais, nors su- dvasintais.

Kūnas ir siela, būdami suristi vi- nas su kitu ir vienas nuo kito pri- klausomi, negali dabartinėse sąly- gose, kol yra esminėje vienybėje vienas be kito veikti. Kūnas turi didelės įtakos į protą. Visi medic- nos patyrimai rodo, kad kūno li- gos atsiliepia į protinį veikimą. Jei valgome tai, kad pakenkia virški- nimui, galime būti blogos nuotai- kos visą dieną, ir nežinosime kodėl.

Spalio 7 d. studentų suvažiavimas p.p. Gasevičių vasarvietėje.

Tada mūsų sprendimai bus griežti, negalėtingi. Pavargęs žmogus nie- kada neturės linksmumo, nebent la- bai stipriai būtų apvaldęs savo nuo- taiką. Tais atvejais susidūrimas su mūsų draugais, artimaisiais, bus nemalonus, mus erzina. Pana- šiai alkoholis, visi kiti narkotikai ar netvarkingas gyvenimas, nesusi- valdymas, daug turi įtakos į kūno funkcijas ir tuo pačiu į dvasią. Stip- rūs kūno suerzinimai neabejotinai veikia į sielos gyvenimą ir sunor- malina sielos veikimą.

Kaip kūnas didelės įtakos turi į sielos veikimą, taip ir sielos nuotai- ka turi nemažesnės įtakos į kūno sveikatą. Susierzinęs žmogus, nuo- latos turįs didelę dvasios įtampą, niekuomet nebus sveikas fiziškai. Tuos visus dalykus seka nemigas, bendras nuovargis. Mokynis prieš egzaminus jaučia didelį kraujo spaudimą, širdis smarkiai plaką. Egzaminams praėjus vėl viskas nor- malu. Išmilylėjęs žmogus, jausdamas nuolatinę įtampą, taip pat nebus normalus: dažnai seka nemigas, vi- durinavimas; pakanka pakalbėti su psichiatrijos žinovais ir įsitikinsime, kad tiesa. Grožis švelnina, nurami- na, šildo. Aplinka, kurioje dominuo- ja tiesa ir gerumas, jaučiamės lai- mingi, jaučiame dvasios taiką, po- lisi. Juk visi pastebėjome, kad išsi- kalbėjus su artimų žmogum užsi- mirštama net didžiausi skausmai, didžiausias pyktis praeina. Jeigu jaučiame turį gerus draugus, jei esame tikri, kad kas nors mus myli, atrodo, kad ir pats gyvenimas daug prasmingesnis, daug šviesesnis ir pakanka tik tų dalykų neturėti, ar- ba jausti, kad kas nors mums juos gali išplėsti, galime jų netekti, tuo- jį jaučiame įtampą ir su tuo susijusi nuovargė ir kitas kūno reakcijas. Palyginkime apetitą, kada valgome su maoniais draugais, vieni, ir su priešais, — koks bus didelis skir- tumas. Ilgesnis atsiskyrimas nuo šeimos, nuo mylimų draugų gali būti priežastis nuolatinės melanco- lijos, apėto praradimo, nemigos. Yra visa eilė psichologinių reiški- nių, kurie pagrindžia mūsų tvirti- nimą, kad kūnas yra intymioje draugystėje su siela, jog joks sielos atgarsiš nepačią, nepalikęs žymių kūne, ir atvirksčiai.

NERVOTUMAS NĖRA NERVŲ LIGA

Daug kas mano, kad nervingu-

mas priklauso nuo nervų. „Mano žmona labai nervuota“, „daktaras nervingas“ etc. Visi žinome, ką reiškia tie visi žodžiai, tačiau labai klystame suversdami nervuotumą nervams. Kai mūsų nervai įtempti, tai dar nereiškia, kad jie panašiai įtempti, kaip įtemptos instrumento stygos. Net keista, kad nervuotumo priežastys dažniausiai visai ne iš nervų. Net tokių žmonių, kurie ser- ga isterija, neurastenija, psichote- nija dažniausiai patys jų nervai sveiki. Organinė nervų liga retas dalykas ir atidengiama mikroskopo pagelba. Pažeidus pačius nervus jaučiame visai kitus efektus: mus- kulų ar atskirų sąnarių paralyžių etc. Pav. vaikų paralyžius nėra ner- vuotumo liga, bet nervų. Nervuotum- as dažniausiai pareina nuo visai kitų kūno organų nesveikumo. Sten- dentas, kai jaučia nervuotumą prieš egzaminus, turi sveikus nervus, bet yra kitos priežastys, kurių įtakoje jis nervuojasi. Būtų labai klaidinga, jeigu duotume nervuotam žmogui vaistų nuo nervų, neištyrę priežas- tis, kodėl jis nervuotas. Pirmiausia reikia gerai išanalizuoti, kodėl žmogus nervuotas, o tada pritaikyti vaistus, nes tai visai aišku.

Psichologija skiria keturis ner- vuotųjų tipus. Prie pirmo tipo pri- klauso asmenys, kurie daro įvai- rius kūno judesius be jokios kont- rolės. Judesiai dažniausiai musku- luose. Tokie žmonės niekuomet ne- paisi. Nuolat juda, erzina; pas- senesnius pasireiškia nuolatinis

galvos ar rankų judėjimu. Yra ki- ta rūšis žmonių, kurie stipriai rea- guoja į jausimus paerzinimus. Pa- prasta saulės šviesa juos erzina, menkiausias triukšmas, atrodo, kad gaundžia patrankos. Net yra tokių, kurie negali vaikyti vieno ar kito rūbo, dėlto, kad jis erzina. Trečiai rūšiai priklauso žmonės, kurie turi psichinius konfliktus. Tam tikros situacijos, asmenys ar daiktai išsau- kia susierzinimą, baisias mintis, ku- rias jie nepajęgia apvaldyti. Gali būti net pastovus įtempimas, ner- vuotumas, įtarimo jausmas, savival- dos praradimas, tuštumos jausmas, vienišumo ar pan. Ketvirtai rūšiai priklauso nervuotieji, kurie neturė- dami anatomijos pažinimo, kenčia nuo atskirų kūno organų funkcijų. Jie jaučia, kaip jų širdis plaka, jau- čia atskirų organų virpesius, vidinį spaudimą etc.

Nors nervuotumo priežastys nėra nervai, bet per juos jaučiame at- skiras reakcijas, todėl jiems tenka visa kaltė. Gilinantis į save ir nuo- šiant dirvą našesniai antgamtiniam gyvenimui, reikalinga gerai pažinti visas priežastis, kurios turi įtakos į mūsų kūno ir sielos gyvenimą; į mūsų protavimą, elgesį, norus. Blai- viai žiūrint į visus tuos dalykus ne- vienam palengvės pats gyvenimas ir mes patys suteiksime kitiems daug laimės, iš kurių ją išplėsiame netin- kamu elgesiu.

A. Ilgesys

ŽŪBŪTINĖ KOVA ARTĖJA

„Dar dešimt metų, tai beveik ir viskas! Galbūt daugiausia penkiolika! Po to raudonieji bus užėmę Ameriką. Be karo. Be vandenilinių bombų. Be ma- sinų skerdynių — iki pergale bus laimėta. Žmonės, kurie par- davė 500.000.000 kiniečių komu- nistų vergijai, pagaliau išduos Ameriką. Kenkėjai, kurie pri- vedė prie pažeminančio pralai- mėjimo Korėjoje, pagaliau vi- siškai sunaikins tautą, kuri per- ilgai stovėjo Rusijos komunistų vadų ir kruvino komunistinio pasaulio tarpe. Tada išsi- pildys Lenino 1923 m. pranašys- tė: — Pirmiausia mes užimsime

DAR STUDENTIJOS KLAUSIMU

Labai džiugu, kad mano iškeltos mintys dėl įsteigimo vidurinius ir aukštuosius mokslus einančio lietu- viško jaunimo organizacijos, nepa- rėjo nepastebėtos ir vienas iš mūsų lietuviškos kolonijos aktyvių veikė- jų pareiškė keletą rimtų minčių. Deja, tik vienas, o būtų malonu jų daugiau išgirsti, ypačingai iš paties studijuojančio jaunimo. Pasidaly- dami mintimis mes galime išsiaiš- kinti neaiškumus, pašalinti abejo- nes ir prieiti prie konkretaus veiki- mo.

Keldamas šį klausimą, bendrais bruožais nurodžiau, kodėl ši orga- nizacija mūsų lietuviškai kolonijai būtų reikalinga. Nenorėdamas vėl tų pačių minčių, kurias jau anks- čiau esu pareiškęs, kartoti, turiu paminėti, kad ji netik reikalinga, bet būtina, jeigu mes norime, kad mūsų jaunimas, baigęs aukštuo- sius arba vidurinius mokslus nuo lietuviškos kolonijos nenutoltų, bet liktų jos aktyviu nariu.

Pilnai sutinku, kad dalis mūsų bestudijuojančio jaunimo aktyviai dalyvauja jau veikiančiose lietuvi- sko jaunimo sambūriuose, bet dar didesnė dalis juose nedalyvauja. Minimos organizacijos pagrindinis tikslas ir turėtų būti apimti ir tuos, kurie jokiose liet. organizaci- jose nedalyvauja ir net lietuviškai nebekalba. Turėtų būti sudarytos sąlygos, kad jie įėjami į šią orga- nizaciją nesivaržytų dėl lietuvių kalbos nemokėjimo, bet ir ispanų kalboje galėtų reikšti savo įdoma- vimąsi savo tautos praeitimi, jos kultūra, papročiais ir panašiai. Čia greičiau atsirastų progos įdomintis ir savo tėvų kalba. Tą viską galėtų vykdyti sistematingai, pagal jų išsi- lavinimo lygį.

Dėl abejonės, kad įsikūrus mini- mai organizacijai galėtų susilpnėti kitų jaunimo sambūrių veikimas, esu kitos nuomonės. Pirmą — į vadovaujančius naujos organizaci- jos organus galėtų išsirinkti tuos, kurie kituose sambūriuose aktyviai nedalyvauja, antra — tie, kurie iki šiol aktyviai veikė vienoje, suras galimybių veikti ir kitose. Tą jau yra gyvenimo praktika pradžiai.

Dėl gerų santykių išlaikymo tarp studijuojančio ir nestudijuojančio jaunimo, manau, taip pat nebūtų bėdos. To šnairavimo nėra dabar, kodėl jis galėtų atsirasti studiju- jančiam jaunimui susibūrus į savo organizaciją. Gerai žinome, nemaža dalis mūsų lietuviškos kolonijos veikėjų dalyvauja bent dvejose, trejose organizacijose ir dėl to ne- nukentia nei tų organizacijų veika, nei pasireiškia bent kokiu šnairavi- mu.

Nemanau, kad minima organiza- cija liktų tik laikino pobūdžio, kol jos nariai baigs mokslus. Priešingai, ši organizacija turėtų jungti ir bai- gusių mokslus, kurie liktų tos or- ganizacijos rėmėjais arba sendrau- giais. Šis ryšys tarp studijuojančio jaunimo ir mokslus baigusiujų tu- rėtų likti tamprus ir nuolatinis, nes juos jungtų tie patys tikslai ir idėjos siekti kuo gilesnio pažinimo savo tautos kultūros, savos tautos siekimų ir tų tautinę kultūrą, bei siekimus ugdyti ir kelti.

Minima organizacija galėtų su- kurti gražias tautines tradicijas, kurių netrūko mūsų Nepriklauso- mos Lietuvos studentų organizaci- jose. Jaunuolis baigęs studijas ir iš- ejęs į gyvenimą su malonumu pri- simintų praeitį studijų laiką, prisim- tintų savo bendraminčius ir sava- me testųsi draugiškumo ryšys, už- megstas studijavimo laikais, bedir- bant bendrą organizacinį darbą. Beto, likdamas tos pačios organiza- cijos rėmėju arba sendraugiu ir toliau palaikytų su ja glaudų ryšį ir bendradarbiavimą su priaugančia

mūsų lietuviškos kolonijos inteli- gentija.

Galvodamas apie minimos orga- nizacijos reikalingumą, niekuomet netačiau jai uždavinio, kuriuos at- lieka klubai arba kitos panašios iš- taigos. Suprasdamas, kad jaunimas visuomet ir visų tautų yra idealisti- nis, siekias gėrio ir grožio, mylis tiesą ir vertingas pasiaukojimą, tai turėtų ir šioje organizacijoje plėto- ti. Puošnios salės, pasilinksminimai, įvairios pramogos yra geri dalykai, bet ne pagrindiniai, kuriais organi- zacija turėtų savo veikimą grįsti. Idealistiniam darbui nereikalinga nei puošnių salių, nei brangių klubų, o tik tyra lietuviška širdis ir pasiryžimas dirbti tai gražiai, gar- bingai, nors ir vargstančiai tautai, kurios ainiams mes ir mūsų studijuojantis jaunimas esame.

Baigdamas šias kelias mintis, norėčiau priminti, kad kiekvieno darbo pradžia nėra lengva, sukelia daug abejonių, svarstymų, nepasit- kėjimo. Manau, kad kiekviena mū- sų senųjų organizacijų yra panašų kelią praėjusios, nors šiandiena jau gyvena net trisdešimtuosius metus. Gal ir joms besistengiant buvo abe- jonių ar jos savo tikslus pateisins. Šiandieną mes matome, kad tik tų organizacijų dėka, turime lietuviš- kas sales, lietuvišką parapiją, lie- tuviškus laikraščius ir apie mus kalba ir mus pažysta tiek čia, tiek už šio krašto ribų, kaip lietuvius ir tai tik dėka organizuoto veikimo. Kad tą veikimą dar daugiau paga- yvinti, turime dar daugiau organi- zuotis ir burti mūsų jėgas. Ten kur randame spragą, jas taisykime, kad mūsų lietuviškos kolonijos nam- bus būtų stiprus. Vien pramogomis, asadomis, vermutais lietuviško vei- kimo nepagyvinsime, nors asadų kaulais ir kalnus supiltume. Vienos veiklios lietuviškos organizacijos veikimas yra šimtą kartų vertesnis, nei šimtai surengtų asadų ar ver- mutų.

Mažiau abejonių, bet daugiau ak- tyvaus darbo. Jei mes daugiau bū- tume parodę veikumo steigdami lietuviškas mokyklas, kaip ir mes parodom įvairioms pramogoms, tai mūsų priaugantis jaunimas beveik visas kalbėtų lietuviškai ir panaši studijuojančio lietuviško jaunimo organizacija seniai gyvotu.

V. Diminskis

Jie sako — nuo dešimties iki 15 metų, ir žudynės gatvėse, bažnyčiose ir seminarijose; sme- genų perplovimas ir velniškos tortūros bei pilni laivai palauž- tų žmonių, siunčiamų šiaurėn į Sibirą ir mirti.

Nuo to laiko, kai komunistai „išlaisvino“ Kiniją, 15.000.000 nekaltų žmonių buvo nužudyta. Tačiau Kinijoje, kaip neseniai raudonasis karininkas pasakė išvykstančiam misininkui, jie nebuvo pakankamai žiaurūs: „Mes būsime 100 kartų žiauresni, kai mes užimsime Ameriką“.

Bauginančios mintys, žvel- giant realybei tiesiai į akis, tu- rint mintį, kad dabartiniai pa- saulio valdovai eina nuolati- niais nuolaidų keliais. Komun- izmo pavojus grėsia ne tik Amerikai, bet jau visam pasaui- liui, o pasipriešinančiųjų eilės nuolat retėja ir, atrodo, kad ga- lime pasakyti su tuo pačiu auto- rium, kad „manau, kad mes turėsime pirma kentėti, nei pa- busime“. Išlepes žmogus neiš- gelbės pasaulio. Jį išgelbės, jei iš vis žmonija to verta, tik augštos doros, gilios dvasios žmonės, kurie nežino kompro- misų nei savo kasdieniniame gyvenime, asmeniniame, nei turėdami vadovaujama vairą savo rankose. Nenuostabu, kad net pasaulio gražuolės užklaustos „kas ateity viešpataus pa- saulį?“ atsakė, kad „tikėjimas“, žodžiu žmogaus augštesnė jėga. Didžiausia gėda, kuria užsitrau- kė amerikiečiai pardavę pasaui- lį komunistams gali labai žiau- riai atsikurti prieš juos ir sun- ku tikėti, kad pasaulio išlaisvi- nimas iš komunizmo ateity iš- tos tautos, kuri pardavė. Kiek- vienas susirūpinęs paklauskime savęs, ar kovojame prieš komu- nizmą.

A. Klevelis

SKAUTŲ SKYRIŲ
veda
REDAKCIŅĒ KOMISIJA

VASARIO 16 GIMNAZIJOS VAJŲ BAIGUS

Ilgokai užtrukusį Vasario 16 Gimnazijai remti vajų baigėm. Iš viso surinkta 6362 pesai. Ši suma, negalima tvirtinti, kad yra didelė. Iš tokio skaičiaus čia gyvenančių lietuvių tiek teisingai surinkti. Nepajėgėm sumesti net iki tūkstanties vokiškųjų markių. O kiek daug pradžioje iš visų buvo įvairių pasižadėjimų: tie taip ir liko pasižadais.

Niekad neduokim po daug, duokim po truputį, bet visi, tada turėsime didelę sumą, o po daug teduoda keli.

Iš kitos pusės, gal per mažą buvo rašyta ir apie pačią Vasario 16 Gimnaziją, jos reikšmę mūsų tautai ir pan. Teko net ne vieną sutikti, kuris nieko apie ją nebuvo girdėjęs. Jei ši mūsų mokykla iš anksčiau būtų buvusi daugiau išgarsinta, tai ir to vaizdo rezultatai būtų buvę geresni. Daugelis galvojo, kad aukojo patiemis skautams ir gal net ne visi rinkėjai buvo tinkamai įsisauginę tos rinkliavos svarbą ir paskirtimi.

Ar mes pagalvojame, kad ši mokykla tėra vienintelė lietuvių nepriklausomojo gyvenimo spindulys laisvojo pasaulio dalyje, kad ši mokykla mus patatė pirmus tarpe daugelio kitų tautų: ne visiems teko tokia garbė ir ne visi teisingai tiek kovoti dėl jos. Dabar mums tenka didžiulė pareiga rūpintis ja ir visomis išgalėmis stengtis ją išlaikyti.

Joje lankosi daugelis svetimtaučių ir stebisi tokiu mažos lietuvių tautos pastangomis ir kova dėl savo ateities ir tokiu įnašu dėl bendros kovos, dėl visų kitų laisvės.

Stebina ji daugelį ne tik čia laisvojo pasaulio dalyje, bet erzina ne vieną maskvinį pataikūną savo gyvavimu ir kasdien geresniu klestėjimu.

Negalvokim, kad paukavom, atidavėm šią duoklę ir tuo jau turi viskas pasibaigti. O ne, priešingai, dabar mums Argentinai lietuviams turėtų rūpėti daugiau, nes anksčiau, kad ir turėjau noro padėti, bet buvo pašalinių nenugalimų kliūčių. Kitų kraštų rėmėjų skaičius kaskart mažėja, užpildykime mes jų eiles.

Laiks nuo laiko pasitaikiusių atliekamą pinigą paskirkim tos mūsų šventovės išlaikymui.

Aukoti niekad nėra vėlu! Lietuviai, nepamiršk Vasario 16 Gimnazijos ir toliau!

Baigus šį vajų noriu atkreipti mūsų visuomenės dėmesį į tuos žmones, kurie nėra skautai, bet išgirdę Vasario 16 Gimnazijos šauksmą paskubėjo ištiesti skautams pagalbos ranką ir drauge varstė duris, prašinėjo ir rinkdami dėjo pesą prie peso ir susidarė pasigėrėtinų sumų pinigų.

Negalima būtų pro juos taip tylomis praeiti, nepastatant juos prieš mūsų lietuviškąją visuomenę. Tebūna jie visiems žinomi ir pavyzdžiu kitiems, kaip štai: mok. V. Jusaitis, aplankęs net 51 lietuvių įvairiose vietovėse ir surinkęs 1030 pesų, kitas nei kiek nemažesnis kultūrinis darbininkas, tai daugeliui pažįstamas kap. V. Diminskis, apsukęs Hurlinghamo ir jo gret-

mas apylinkes, aplankydamas 43 lietuvius ir surinkęs 1170 pesų, Jonas Kriščiūnas veikeš Avellanedoje ir Sarandi, Fernandas Ropienius lankęsis lietuvių šeimose Wildėje. Visiems tiems, to kilnaus darbo talkininkams visų mūsų skautų vardu nuoširdus ačiū!

Negalima pamiršti ir tų, pas kuriuos nebuvo galimybės asmeniškai nuvykti, bet kurie, jausdami savo lietuvišką pareigą, atsuntė aukas net iš tolimesnių vietų, kaip štai Juozas Šiušis, Kordobos lietuvių šeštadieninė mokykla, Plukas Antanas net iš San Andres. O daugiausia tenka pasigėrėti tai ponia Ana de Krievis, kuri gyvendama ne savo tautybės šeimoje neužmiršo savo lietuviškos pareigos ir prisuntė savo skirtąją auką Vasario 16 Gimnazijai. Tebūna jums gili padėka ir garbė, mieli tautiečiai!

Taip pat neužmirštam ir visų kitų, kurie aukavo šiam kilniam tikslui, paremdami mūsų kultūros židinį svetimoje jūroje, tepriima ir tie mūsų nuoširdžią skautišką padėką, taip pat ir visi kiti, kurie nors kuo prie to yra prisidėję.

Ir jūs, mieli sesės ir broliai skautai, švėsdami savo Globėjo Šv. Kazimiero Šventę pažadėję šiuo savo darbu išryškinti ir pagerbti jo asmens nuopelnus vargšams ir neturtingiesiems. Mes tai atlikom savo tautos broliams Jo vardu.

Įvykdžiusius šį savo pasižadėjimą ir dalyvavusius šiame vajuje, kaip

Skautą kun. Dr. A. Kleivą, Vyr. skilt. A. Apanavičių, Vyr. skilt. A. Veselį, Skilt. R. Vedegį, Skilt. A. Rastauską, Paskilt. L. Paliulionytę, S. v. Z. Jauniui, S. v. Vyt. Cibavičių ir senąjį brolių skautą Vytį X, skaitau atlikusius gerąjį darbą ir mūsų šūkie pareigą artimui. Nenuleiskit rankų ir toliau, kol šią mūsų mokslo šventovę neperkelsime į sostinę Vilnių! Budėk!

S. v. Vyr. sk. S. Babronis, Draugininkas

VASARIO 16 GIMNAZIJAI
REMTI VAJAUS

A P Y S K A I T A

P a j a m o s:

Pagal aukų lapus surinkta: Aukų lapas Nr. 2, rinkėjas Z. Jaunius \$ 710,—

Aukų lapas Nr. 3., rinkėjas S. B. \$ 1402,—

Aukų lapas Nr. 4., rinkėjas kap. V. Diminskis \$ 1170,—

Aukų lapas Nr. 5., rinkėjas R. Vedegys \$ 250,—

Aukų lapas Nr. 6., rinkėjas V. Cibavičius \$ 40,—

Aukų lapas Nr. 7., rinkėjas A. Rastauskas \$ 100,—

Aukų lapas Nr. 8., rinkėjas V. Jusaitis \$ 1030,—

Aukų lapas Nr. 9., rinkėjas A. Apanavičius \$ 190,—

Aukų lapas Nr. 10., rinkėjas A. Veselis \$ 315,—

Aukų lapas Nr. 11., rinkėja L. Paliulionytė \$ 330,—

Aukų lapas Nr. 12., rinkėjas J. Kriščiūnas \$ 280,—

Aukų lapas Nr. 14., rinkėjas X \$ 50,—

SVEIKINIMAS LIETUVIAMS SKAUTAMS ARGENTINOJE

Š. m. rugsėjo mėn. 1 — 3 d.d. posėdžiavo Windsor'e (Kanadoje) lietuvių skautų stovykloje PLSS Taryba. Tuo metu pasiekė Tarybos Pirmininką, v. s. dr. Vyt. Čepą pranešimas apie lietuvių skautų padėtį Argentinoje.

PLSS PIRMIJOS TARYBA KARŠTAI SVEIKINA
LIETUVIUS SKAUTUS ARGENTINOJE.

DR. VILIS MASENS LIETUVIŲ SKAUTŲ GARBES SVEČIAS

Lankydamasis Buenos Aires Pavertųjų Europos Tautų Pirminikas dr. Vilis Masens š. m. spalio 6 d. 13 val. turėjo priėmimą surengtą lietuvių organizacijų atstovų Lietuvių Salėje, Avellanedoje.

Skautų atstovas dr. Vilį Masens paskelbė lietuvių skautų GARBES SVEČIU ir pakvietė pasirašyti Garbės Svečių Knygoje. Svečiai: Dr. Vilis Masens su savo žmona lietuvaite Sandra Lukšyte - Masens, įrašė —

LABANAS SEKMES LIETUVJU SKAUTU ORGANIZACIJAI
VILIS MASENS
SANDRA MASENS

Aukų lapas Nr. 15, rinkėjas F. Ropienius \$ 195,—

Aukų lapas Nr. 17, rinkėjas kun. A. Kleiva \$ 300.—

Viso \$ 6362.—

Pastaba: Aukų lapų nr. nr. 1, 13, 16, 18, 19, 20, 21 ir 22 nesunaudoti arba gražinti tauti.

Rinkliavos rezultatai bus patiekti artimiausiomis dienomis kontrolės komisijai patikrinti, kuri savo keliu paskelbs spaudoje savo išvadą.

Surinkti pinigai dar šią savaitę bus išsiųsti Vasario 16 Gimnazijai.

Pasitaikė, kad dar ne visos aukotojų pavardės yra paskelbtos spaudoje. Aukų lapai yra tikrinami ir likusieji bus toliau skelbiami.

S. v. vyr. skilt. S. Babronis, Skautų Draugovės Draugininkas Skilt. R. Vedegys, Adjuntas

— Š. m. rugsėjo mėn. 27 d. skautų rėmėjas ir lietuvių jaunimo bičiulis Kazimieras Gasvičius buvo išsikvietęs pas save skautų atstovus. Lankymosi metu teiravosi apie skautų būklę, aptarė jaunimui remti projektus ir pakvietė visus skautus dalyvauti rengiamoje Studentų Dienoje jo paties ūkyje netoli Buenos Aires.

— Š. m. spalio 7 d. įvykusioje Studentų Dienoje p. Kazimiero Gasvičiaus ūkyje dalyvavo nemažus skaičius skautų, drauge su visais kitais svečiais.

— Baigdamas savo vizito laiką Argentinoje Pavertųjų Europos Tautų Pirmininkas dr. Vilis Masens š. m. spalio 7 d. 14 val. pagerbė Argentinai laisvės kovotoją gen. Don Jose de San Martin, padėdamas vainiką prie jo paminklo to paties varde aikštėje.

Tose iškilnėse dalyvavo visų pavertųjų Europos Tautų atstovai su savo tautinėmis vėliavomis tautiniuose rūbuose.

Lietuvių grupę atstovavo lietuvių skautai tautiniais rūbais kaip vyrų taip ir mergaitės. Abiejų tautų vėliavas nešė skilt. R. Vedegys ir skilt. A. Rastauskas. Prie vėliavų asistavo paskilt. L. Paliulionytė, skautė Dalia Santaraitė, p-lė Eugėnija Čekanauskaitė ir Olga Čikštaitė, kurios yra skautų organizacijai prijauniančios ir dažnokai dalyvauja bei talkininkauja skautų rengimuose.

— Š. m. spalio 20 d. Arg. Liet. Vyrų Jaunimo D-ja šventė savo 25 metų darbo sukaktį. Be parodyto vaidinimo tos dr-jos pirm. Z. Sukrevičius padarė išsamų pranešimą apie visą praeitą draugijos kelią, be to buvo organizacijų susikūrimai. Lietuvių skautų draugovės vardu sveikino s. v. Vytautas Cibavičius.

— Š. m. spalio 21 d. įvyko lietuvių Bendruomenės posėdis, kuriame dalyvavęs skautų atstovas padarė pranešimą apie baigtą Vasario 16 Gimnazijos vajų ir jo rezultatus. Dalyvavę įvairių grupių atstovai pareiškė skautams padėką.

— Š. m. lapkričio mėn. 1 d. Visų šventųjų šventės dienoje bus minimi kaip ir visais kitais metais, žuvusieji už Lietuvos laisvę. Be padėdamųjų visuomenės ir organizacijų vainikų, skautai padės gėles prie lietuviško kryžiaus.

— Š. m. lapkričio 23 d. Kariuomenės šventės proga skautai kviečiami dalyvauti rengiamame karių šventės minėjime su pasirodymu.

tuviška vėliava. Vėliavą įteikė I. Laurinaitytė. Sveikino taip pat ir Lietuvių Susivienijimo Argentinoje pirm. J. Ascila, ARLB vardu CV. pirm. Ig. Padvalskis, šv. Cecilijos choro ir Radijo Valandėlės vardu K. Misiūnas, įteikdamas Lietuvių Centrai sidabrinę lentelę su įrašu, Arg. L. Balso vardu red. K. Norkus. Kalbėjo dar ir kiti kalbėtojai, kaip P. Ražanskas, P. Ivoškevičius ir kt.

Baigiamąjį žodį tarė Dr-jos vice-pirm. K. Burba, dėkodamas už atsilankymą į šventę ir aukas naujosios salės statybai. Z. Raibikytė Narkevičienė įteikė Lietuvių Centrai savo tapybos paveikslą — lietuvišką vaizdelį.

Po vaišių, nežiūrint lietaus, jaunimas linksminosi.

K. M.

* Spalio 21 d. Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centras Villa Lugano parapijos bažnyčioje turėjo iškilmingas šv. Mišias už visus mirusius narius ir narių gimines. Pamaldose luaniečiai dalyvavo labai skaitlingai. Po pamaldų pagal lietuvišką paprotį L. Centro patalpose buvo bendri šeimyniški pietūs.

Temperley „Aušros“ choro artistai, suvaidinę spalio 6 d. 3 v. dramą „Taip tėvas norėjo“. Režisavo Ig. Valantinavičius.

VILLA LUGANO

TRISDEŠIMT METŲ VEIKLOS
SUKAKTIS

Spalio 13 d. Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centras Villa Lugano paminėjo 30 m veiklos sukaktį. Sukaktuvinėse vaišėse — vermuth'e dalyvavo ne tik Dr-jos nariai ir prijaunantieji, bet taip pat ekskursijos iš tolimesnių vietų, kaip „Mindaugo“ dr-ja iš Berisso i: kt. Programą pradėjo Dr-jos sekretorė Birutė Petrauskaitė. 30 m. veiklos santrauką davė Dr-jos pirm. A. Mičiūdas. Draugiją sveikino „Nemuno“ Dr-jos iš Berisso pirm. P. Dulakė, „Mindaugo“ Dr-jos iš Berisso pirm. A. Žemaitis, po kurio kalbos Lietuvių Centrai buvo įteikta lie-

LIETUVISKAS VARDAS ARGENTINŲ GIMUSIEMS

Jau daug kartų lietuvių šeimoms rado pasipriešinimų iš „Registro Civil“, norėdamos šalia kito vardo dar įrašyti lietuvišką vardą savo gimusiems vaikams.

Tą patį pasipriešinimą sutiko ir Elenos ir Kvirino Runimų šeima, norėdami įrašyti neseniai jiems gimusiai dukrelei Danutės vardą.

Nepaisydami jokių prieštaravimų, p.p. Runimai užvedė bylą, ir „Registro Civil“ direktorius ne tik davė leidimą įrašyti „DANA“ vardą, bet nuo š. m. rugsėjo 18 d. įjungė į „leidžiamų vardų“ gimusioms mergaitėms sąrašą.

Dana Elena Runimaitė yra įrašyta gimimų akte Nr. 1867, 9 skyr. 69 tome.

Savišalpinė ir Gyvojo Rožančiaus Brolija spalio 7 d pakartojo gražų veikalą „Elzbieta“. Matosi artistai ir režisorius S. Derenčius.

ROSARIO LIETUVIŲ DĖMESIUI

NAUJOJO PIJANINO INAUGURACIJA

Spalio 27 d. iš Bs. Aires atvyksta Arg. Lietuvių Vyrų Kvartetas „AITVARAI“ ir pianistė p-lė. Eugėnija Čikštaitė, kurie kartu su Rosario meninėmis pajėgomis

INAUGURUOS NAUJĄJĮ PIJANINĄ.

Programa: Šeštadienį, spalio 27 d. 20 val. (8 val. vakaro) šv. Kazimiero liet. parapijos patalpose (Av. N. S. del Rosario 1850) dainų koncertas.

Sekmadienį, spalio 28 d. 10 val. liet. pamaldos, kurių metu giedos Vyrų Kvartetas „Aitvarai“ ir Rosario šv. Kazimiero Jaunimo Dr-jos choras. — 11 val. liet. dainų koncertas ir tautiniai šokiai, kuriuos išpildo Kvartetas „Aitvarai“, pianistė Eugėnija Čikštaitė ir vietinės Rosario meno pajėgos. Po koncerto bus vaišės — asado.

VISI MALONIAI KVIEČIAMI ATSLANKYTI!

A. + A.

MŪSŲ MIRUSIEJI

MIRĖ JUOZAS VAISIETA

Spalio 13 d. Lomas de Zamora Poliklinikoje mirė 59 m. amžiaus Juozas Vaisieta. Velionis buvo kilęs iš Perlojos parapijos, Alytaus aps. Į Argentina atvyko 1926 m. Gyveno savo namuose c. Falucho 240, Lomas de Zamora. Palaidotas Lomas de Zamora kapinėse. Paliko žmoną, dvi dukteris, sūnų Petrą, senutę motiną, seseris Pauliną, Viktoriją ir brolių Vaclovą.

* **Balys Kiesylis** nuo širdies ligos mirė spalio 12 d., sulaukęs beveik 60 m. amžiaus. Buvo kilęs iš Lietuvos, iš Rokiškio apskr. Apsivėdė su Antanina Kirlyte. Velionis buvo palaidotas sekančią dieną Chacarita kapinėse

A. a. Kazimieras Tamošaitis

* Šv. Mišios už a. a. Kazimierą Tamošaitį, mirusį 1955 m. spalio 8 d., bus Aušros Vartų bažnyčioje lapkričio 11 d. 11.30 val.

Kviečia gimines, draugus ir pažįstamus

žmona Olga Tamošaitienė, duktė Diana Tamošaitytė.

LIETUVOS PASIUNTINYBĖS
adresas:

Rambla, Rep. de Chile 1606, Montevideo.

* **Montevideo Liet. Kat. RADIO PUSVALANDIS**

yra kiekvieną sekmadienį 8.30 val. ryto radio Solis bangomis (CX 44).

* **KIRPYKLA "OLGA"** — Ilgalaikis plaukų sušukavimas (karštis ir šaltas, atliekamas moderniškomis mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —

Olga Jasulytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

V. RAMANAUSKAS
RADIO TECHNIKAS

mokslus baigęs JAV-bėse. Dirba naujus ir taiso visokių rūšių radio aparatus. Duoda išsimokėjimui.

POLA 289, Buenos Aires
T. E. 64 - 4154

ŪŽINIŲ IR UŽUOLAUDŲ
DIRBTUVĖ-PARUODUVĖ

Parduodam medvilnė, vilnos, įvairios drobės, valizoms užvalkalai, gūlimos kėdės ir turkiškos lovos. Taisomos minkštos kėdės.

Kainos prieinamos
Sav. Antanas Šalčiūnas
Juan B. Alberdi 925-31.
T. E. 60-2784.

ELEKTRICISTAS

• PRECYZINĖ ELEKTROS TECHNIKA

REMONTUOJAMA:

- SALDYTUVAI - HELADEROS,
- RASOMOSIOS,
- SKAICIUOJAMOSIOS MASINOS ir
- VENTILIATORIAI.

Mėnesinis mokestis
DARBAS GARANTUOJAMAS

B. ASAKA

Dirbtuvė-taller: Butas:
MEXICO 766 MEXICO 950
T. E. 38 - 2950

* **Adolfas Kulišauskas**, išgulėjęs ilgesnį laiką Muniz ligoninėje, mirė spalio 10 d. Velionis buvo kilęs iš Lietuvos, Pelaniškių kaimo, Josvainių valsčiaus, Kėdainių ap. Gimė 1899 m. liepos 30 d. Atvyko į Argentiną 1929 m. ir beveik visą laiką dirbo geležies apdirbimo fabrike. Paliko liudinčią žmoną Oną Galiūnaitę Kulišauskienę. Spalio 11 d. palydėtas būrelio lietuvių buvo palaidotas Chacarita kapinėse.

* **Skautininkas Vaclovas Sviderskas** gavo liudną žinią, kad Lietuvoje mirė jo motina Elena Steponavičiūtė - Sviderskienė. Gili užuojauta per pusę metų netekusiam abiejų tėvų.

* **Bronė Gokienė** gavo liudną žinią. Lietuvoje mirė jos dvi seserys: **Ona Vaitkytė** ir **Stasė Veverkienė**. Argentinoje dar gyvena Bronės Gokienės sesuo Monika Bartkienė ir brolis Vaitkus, kurie liūdi gavę pranešimą apie sesučių mirtį.

* **Mirus a. a. Adolfui Kulišauskui** velionies žmonai paukojo S. Zaukas — 200, S. Žukas — 200, Alf. Butkevičius — 100, J. Mažeika — 100, K. Valatka — 50, J. Morķis — 50, N. Kibickas — 50, J. Kanapinskas — 50, E. Masiūnytė — 30 ir S. Tatoris — 20 pežų. Visiems aukojusiems velionies žmona nuoširdžiai dėkoja.

* **Ona Gurklytė - Gonzalienė** po sunkios operacijos Ramos Mejia ligoninėje kiek sustiprėjęs grįžo į savo namus.

* **Juozas Baranauskas** bedirbdamas prie mašinos susilaužė dešinę ranką. Ranka buvo sugipsuota ir ligonis gydosī namuose.

* **Elena Kazlauskaitė** buvo sunkiai susirgusi. Išgulėjusi keletą savaičių rūpestingoje šeimos priežiūroje jau sveiksta.

* **Antanas Petrauskas** išgulėjo ligoninėje 3 mėn. Dabar sveiksta namuose, žmonos priežiūroje.

* **Eduardas Leimontas**, ilgai laukęs, gavo pensiją.

R. ir A. Petrauskai nuoširdžiai dėkoja visiems, kurie lankė ligos metu Rawson ligoninėje. Ypatingas ačiū kun. K. Černiauskui, P. Gudlevičiui, Sturevičių šeimai, Vaičiūčiams, Kazlauskams, J. N. Staniams, P. Gailiūnienei, Krivickienei, Rastauskienei, Ratkienei, Karevienei, J. Dambrauskui, J. Skurauskaitei, U. Kaušakienei, M. Jankauskienei, F. Žaliauskienei, J. Leitai, A. Jakuliui, E. Fernandez, S. Grigaliūniui ir V. Grigaičiui.

PAJIESKOJIMAI

Giminės iš Lietuvos pajieško **Antaniną Vaštakienę Aukštikalnyte**, kuri į Argentiną išvyko apie 1934 m. Pranešti „Laiko“ redakcijai arba Juozui Navikui, 1310 West 151 Street, East Chicago, Indiana, USA.

* **Brolis Stasys Eidimtas**, gyv. Lietuvoje, Plungėje, K. Požėlos g-vėje nr. 2 pajieško savo brolių **Vlado Liūdo** ir **Alberto Eldimto**. Yra žinių, kad jie yra Australijoje, tačiau nežinoma tikslaus adreso. Todėl žinantieji prašomi pranešti „Laiko“ redakcijai arba ieškoma jam asmeniui augščiau paduotu adresu.

* **Ona Sartauskaitė** (dabar O. Balsienė), kilusi iš Veiverių valsč., Marijampolės apskr, ieško savo giminaitės **Onos Ruseckaitės** išvykusios iš Lietuvos 1927 - 28 metais į Argentiną — Bs. Aires. Ieškomoji arba apie ją žinantieji maloniai prašomi atsiliepti į:

Ona Sartauskaitė Balsienė, 63 - 10 Dieterle Crescent, Rego Park, L. I. 74, New York, USA.

PRAŠYMAS

Maloniai prašau grąžinti iš buvusių Lietuvos atsargos karių sąjungos Argentinoje knygyno paimtas skaityti knygas (tarp kurių reta knyga „Vokiečių okupacija Lietuvoj“) šiuo adresu: Izidorius Dailydė ar Pijus Sakalauskas, La Rioja 2259, Avellaneda, B. A.

B. L. A. K. S-gos
Buvęs pirm. I. Dailydė

PIRMAEILIS GROŽIO SALONAS

"LA RUBIA"

SAVININKĖ IR VEDEJA

ONA KASPARIENĖ

SOLER 3441 T. E. 86-2528 Buenos Aires

FOTO "REPORTER" — JŪSŲ PATARNAVIMUI.

Jei norite turėti geriausias sužieduotuvius, vestuvių, gimtadienių ir kitų švenčių foto nuotraukas, kreipkitės į **FOTO „REPORTER“**, kur fotografas profesionalus yra pasiruošęs Jums greitai ir gerai patarnauti. Visi foto darbai atliekami savoje laboratorijoje.

L. KANČAUSKO,
FOTO „REPORTER“,
c. Mendoza 2249, Avellaneda
(prieš liet. bažnyčią).

AUTOMOBILIŲ TAISYMO DIRBTUVĖ

ATLIEKAMA:

REGULIAVIMAS — REMONTAS — STABDŽIAI
RADIOTORIAI.

ELEKTRINIS VIRINIMAS IR TEKINIMAS (soldadura, autogena, electrica ir torneria)

Sav. MEŠKAUSKAS y CIA.

ESCALADA 2052 T. E. 21 - 6541 CAP. FEDERAL
(Altura Av. de Trabajo 5000)

MIKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS

GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ
MINKŠTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.

ATLIEKAMI ĮVAIRŲS STALIAUS
DARBAI.

Savininkas

Jonas Janušis

COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68 - 5950

KATALIKO ŠVENTA PAREIGA

Kiekvieno kataliko šventa pareiga sekmadieniais išklausti šv. Mišias. Lietuvio tautinė savigarba reikalauja kiek galima dalyvauti lietuviškose pamaldose, kurios vyksta sekančia tvarka:

AVELLANEDOJE, Aušros Vartų liet. bažnyčioje (Mendoza ir Brasil) kiekvieną sekmadienį 10.30 val.,

VILLA LUGANE, Hogar de la Sagrada Familia Seserų koplyčioje (Piedrabuena 4926) kiekvieną pirmą mėnesio sekmadienį 9 val.,

CASEROS, N. S. de Merced parapijos bažnyčioje (Uruguay 251) kiekvieną antrą mėnesio sekmadienį 10 val.,

BERISSE, Maria Auxiliadora parapijos bažnyčioje (Callao 4450) kiekvieną trečią mėnesio sekmadienį 10 ir 11 val.,

TEMPERLEY, N. S. del Huerto Seserų koplyčioje (9 de Julio 82) kiekvieną ketvirtą mėnesio sekmadienį 10 val.

PADEKA

Labdaros ir Gyvojo Rožančiaus Brolija dėkoja režisoriui p. Derenciui, p. Vanagienei ir visiems artistams už kantrybę ir pasiryžimą parodytą statant antru kart religinį veikalą — „Elzbieta“. Didelė padėka artistų tėveliams, kurie mielai sutiko leisti pakartoti veikalą ir patys lydėjo savo vaikus į repeticijas; visiems dalyviams, kurių dėka veikalas susilaukė pasisekimo. Visiems nuoširdus ačiū!

E. Buzienė,
Brolijos pirmininkė

PADEKA

Temperley Lietuvių „Aušros“ choras maloniai dėkoja visiems prisidėjusiems prie 4 metų sukakties atšventimo. Sukaktuvinis vakaras

vyko spalio 6 d. Lietuvių Salėje. Ypatinga padėka priklauso kasininkui B. Platakiui, durininkams L. Zlotkui ir M. Gubiniui, pianistei N. Kaziniauskaitei, tvarkdariams M. Morkūniui ir A. Gečiui; B. Blumbergui už loterijos pravedimą, J. Valantinavičienei ir M. Povilaitytei už bilietų pardavinėjimą.

„Aušros“ Choro Valdyba
* J. Auryla paaukojo diak. J. Stasiulevičiui dėl kieliko įsigijimo 50 pežų.

Lietuvio ūkiui reikalingi

DU DARBININKAI

arba šeima su suaugusiais vaikais. Pageidaujama, kad mokėtų melžti karves. Kreiptis:

GEČAS, Estac. Ignacio Correas,
F. C. N. G. Roca,
Prov. Buenos Aires.

A. MISELIS PARDUODA

DU MŪRINIUS NAMUS Berisse

su gazo įrengimais ir vieną koncertinį pianą su elektros instaliacija, p. Andriaus Kuprevičiaus išrinktą.

Teirautis „Laiko“ redakcijoj, arba pas A. Miselį, Berisso, c. D. Leveratto 3006.

NUOSAVYBIŲ ADMINISTRAVIMAS

JUANA DAILYDĖ, vedėja

SANTIAGO DEL ESTERO 286, p. 4, e. 4; T. E. 37-6435
Perka ir parduoda nenžimtus namus. — Suteikia paskolas pagal namų, žemės ir statybų garantijas nuo 3 iki 15 metų už 9%.

ALBERTO E. TIMINSKAS

COCHERIA „M I T R E“

Pasirūpina laidotuvėmis — veža ligonius — daro keiliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštams.

B. Rivadavia 718 T. E. 22 - 2045 Piñeyro

ISNUOMOJAMAS BUTAS.

Kreiptis į Joną Geišą, Calle 8, nr. 255, Villa Sastre, Temperley.
Priveža col. 78.

Casa MUSKETAS

Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS,
AKORDEONUS, BANDEONUS
TELEVISIOS APARATUS
ISNUOMOJAMA PIANINUS
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

* **MINKŠTŲ KĖDŽIŲ DIRBTUVĖ**
Sav. Mikėlionis Cosquin 5565,
Villa Lugano.

TEXTIL BRAŽĖNAS

Lietuvių audimo fabrikas.
Tucuman 3718
Monte Chingolo 4 de Junio

SIUVIMO AKADEMIJA
Profesora ONA BALNAITYTĖ
c. Manuel Esteves 1120, Dock Sud.
SINGER SISTEMA
Trečia pamoką pasisiūsi savo drabužį.

* **OPTIKAS V. RASIŪNAS**: Gral. Mariano Acha 876, Morón: Sešt. 13 — 17 val. ir sekm. 13 — 16 val.

* **MOTERŲ GROŽIO SALONAS IR KIRPYKLA „HENRY“**. Įvairiausių madų šukavimas moderniausiomis priemonėmis, 20 metų praktika. Sav. Henrikas Lukaševičius: Leandro N. Alem, 818, Banfield.

* **„PENSION LITUANA“**, sav. Juozas Palšis: Villa Rumipal, Córdoba, Dpto. Calamuchita. Prie žavingo kalnų ežero. (Lago Embalse). Lietuviški valgiai, mandagus patarnavimas.

* **„LIETUVA“** Sav. V. Nalivaika. Dėl informacijų kreiptis: Turismo Agencia, Florida 165 (Galeria Gijemes), escritorio 529, p. 5. T. E. 33 - 9584.

* **ALF. DEGULIO ir K. PAULASKO** lietuviškas restoranas su lietuviškais valgiais yra Paseo Colón 449, Buenos Aires. Didelis valgių pasirinkimas, mandagus aptarnavimas. Aptarnauja patys šeimininkai.

LIETUVISKAS PENSIJONAS
c. 19, nr. 854, Miramar, F. C. G. R., netoli plažo, atidarytas visus metus. Nuo kovo 10 d. iki gruodžio 15 d. papiginta kaina.

Savininkas
JUOZAS VASILIAUSKAS

* **„ŽEMAITIJA“**, Islas del Ibicuy. Sav. J. ir A. Burokal.

Imprenta de „LAIKAS“
Mendoza 2280 * Avellaneda

Buenos Aires Avellaneda

VĒLINIŲ DIENOS MINĖJIMO REIKALU

Artėja Lapkričio 2-ji — VĒLINIŲ DIENA. Visas kultūringas pasaulis pagerbs savo mirusiuosius, turime ir mes atinkamai pagerbti savuosius.

Mūsų tauta jau žiloje senovėje gerbė mirusiųjų atminimą ir šis gražus paprotys yra mūsų tautoje išlikęs iki šių laikų. Kas iš mūsų neprisimename Vėlinių Dienos minėjimo Nepriklausomoje Lietuvoje, kai visose kaimo bažnytelėse nuskaibėdavo liūdni varpų garsai ir gedulingos procesijos žygiuodavo į kapines pagerbti mirusiųjų. O Kauno ir kitų didesniųjų mūsų miestų kapinėse tuo metu žėrėdavo tūkstančiai degančių žvakučių ir kapai skėsdavo gėlėse.

Mes, gyvendami toli nuo mylimos tėvynės, negalėsime asmeniškai aplankyti tą dieną mūsų artimųjų kapų ir nepapuošime juos nei gėlėmis, nei žvakutėmis, bet mūsų mintys skris tą dieną į tėviškę prie mylimųjų kapų ir jungsis su malda ten likusios tautos.

Kad gražiau ir išpūdingiau tą dieną pagerbtumėm mūsų tautos mirusiuosius, L. A. K. ir K. U. LL. A. S-ga, pritariant kitoms lietuviškoms organizacijoms,

rengia š. m. lapkričio mėn. 2 d. 18 val. Aušros Vartų liet. parapijos bažnyčioje, Mendoza ir Brasil, Avellaneda, VĒLINIŲ DIENOS minėjimą su sekančia programa:

1. 18 val. GEDULINGOS PAMALDOS su pamokslu. Per maldas giedos Šv. Cecilijos choras, vad. V. Rymavičiui. Per pamaldas visų organizacijų atstovus kviečiame prie papuošto katafalko garbės sargybon.

2. Po pamaldų parapijos sodelyje prie Lietuviško Kryžiaus giedama LIBERA, dalyvaujant Šv. Cecilijos chorui.

Po Libera prie kryžiaus padedami organizacijų vainikai ir gėlės. Padedant Arg. lietuvių visuomenės vainiką šventei pritaikintą kalbą pasakys L. A. K. ir K. U. LL. A. S-gos Garbės Pirmin. gen. T. Daukantas. Padedant organizacijų vainikus pasako organizacijų atstovai kalbas. Padėjus vainikus bus sugiedoti Argentinos ir Lietuvos Himnai bei „Viespaties Angelas“.

Į šias gedulingas iškilmes kviečiama kuo skaitlingiausiai dalyvauti, kaip organizuota, taip ir neorganizuota mūsų lietuviška visuomenė. Ypatingai kviečiama dalyvauti tautiniuose rūbuose, o skautus — savo uniformose.

Karių S-gos Valdyba

NAUJI „LAIKO“ RĖMĖJAI

- (neskaitant prenumeratų)
- \$ 70 — V. Rasiūnas
- „ 55 — O. Lubinaitė Sulskienė
- „ 50 — A. Butkevičius
- „ 50 — K. Koveras
- „ 50 — E. Leimontas
- „ 50 — P. Mačernis
- „ 50 — J. Mikėlionis
- „ 5 — (Urug.) — G. Andriškevičienė
- „ 25 — A. Korsakas
- „ 20 — A. Biknienė
- „ 20 — K. Gečas
- „ 10 — J. Miliauskas
- „ 10 — N. N.
- „ 10 — P. Petkus
- „ 10 — J. Simkevičius
- „ 10 — S. Verkiene
- „ 3 — P. Garbuzas.

Visiems Rėmėjams ir užsimo. kėjusiems prenumeratą nuoširdžiai dėkoja „LAIKO“ Administracija.

LIET. TAUT. MUZĖJUI AUKOJO:
Kun. Vyt. Palubinskas — Šv. Tėvo Pijaus X palaimintas varpelis, iš Romos prieš pirmąjį pasaulinį karą parvežtas į Lietuvą p. L. Kiekaitės ir dovanotas Marijai Zorskaitėi Palubinskienei (Kun. Vyt. Palubinsko močiutei).

Kostas Arasimavičius — du margučius, kurie ypatingai meniškais ir smulkiais lietuviškais vaizdais ir ornamentais yra išmarginti dailininko Alberto Arasimavičiaus ir prisiūsti iš Š. Amekos.

Antanas Banys — 12 įvairių rusiškų pinigų.
Konstancija Meškauskienė — vokišką pinigą.

Už aukas nuoširdžiai dėkoja Muzėjaus Vadovybė

kalinga ir juridine prasme įgalinti atstovauti bendrus Pavergtųjų Europos Tautų reikalus prie Argentinos vyriausybės. Šiuo tikslu tučtuojaus bus kreipiamasi į min. Sidzikauską „Laisvės Kongreso“ organizavimo reikalais kalbėjo Lietuvių įgaliotą atstovą prie minėto Kongreso Org. Komiteto agr. A. Santaras. Jis susirinkimui patiekė smulkias Kongreso Org. darbų detales, tarp kurių plačiai lietuvių visuomenėi bus įdomu žinoti, kad pats Laisvės Kongresas yra pramatomas ne, kaip anksčiau buvo manyta, š. m. lapkričio mėn., bet ne anksčiau ateinančių metų balandžio mėn., nes yra reikalinga laiko, kad galima būtų tinkamai jam pasiruošti. A. L. B-nė minėtam Kongresui kruopščiai rengiasi. Jau tuo reikalu gauti atsakymai iš Lietuvos min. dr. K. Grauzinio, rašytojo Verax ir laukiamas iš J. A. Valstybių lietuvių vienetų, į kuriuos buvo tuo reikalu kreiptasi.

Posėdyje buvo perskaitytas iš PLB Seimo Org. K-to Prezidiumo gautas Laikinas PLB Konstitucijos projektas. Šį projektą nutarta išsiuntinėti visoms Liet. Org. Argentinije, kad jos galėtų kaip reikiant su juo susipažinti ir pateikti savo pastabas. ALB-nė minėtą projektą nuodugniai peržiūri ir su savo pataisomis duos atsakymą PLB Seimo Org. K-to Prezidiumui.

ALOS reikalais kalbėjo ats. V. Diminskas. ALOS atstovų susirinkimas įvyks š. m. lapkričio mėn. 1 d. 13 val.

Klausimų bei sumanymų punkte Liet. Skautų D-vės vyr. skilt. inž. S. Babronis patiekė skautų pravešto aukų vajuos Liet. Vasario 16 Gimnazijai Vokietijoje formalų uždarymo klausimą. Posėdis šiltai priėmė vyr. skilt. pasiūlymą Aukų Lapus atiduoti Lietuvių Muzėjui, kad tuo pačiu jam žinūs susipratusių tautiečių paramą tokiame svarbiame jaunimo auklėjimo reikale. C. Valdyba pareiškė pageldivimą, kad baigus šį taip pasisekusį aukų rinkimo vaju Skautai šio kilnaus darbo ne nutrauktų ir toliau varytų šį taip kilnų darbą pradėdami naują vaju.

Sekantis A. L. B-nės posėdis įvyks š. m. lapkričio mėn. 18 d.

VIESA PADĖKA

Arg. Liet. B-nė reikią vješą padėką Liet. Skautų D-vei už taip vykusiai praveštą aukų Liet. Vasario 16 Gimnazijai Vokietijoje rinkimo vaju. A. L. B-nė reikią pageldivimą, kad šis kilnus darbas ne nutrūktų ir Liet. Skautai pradėtų naują aukų rinkimo vaju.

Centro Valdyba

AUKOS RADIO VALANDELEI

- Vincas Stundžia iš Berisso 50 \$.
 - Petras Kazlauskas 50 „
 - P. Bilevičius 50 „
 - Juozas Deveikis 30 „
 - Pranas Palikas 10 „
 - Veronika Sokaitė 5 „
- Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkoja Radio Valandėlės Vadovybė

LAIKAS

FRANQUEO PAGADO
Concesión N.º 4289
Tarifa Reducida
Concesión N.º 4915

„EL TIEMPO“ Semanario Lituanio
Mendoza 2280, Avellaneda, Bs. As.; T.E. 20-9027
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual N.º 52429

Redaguoja Red. Kolegija. Red. Antanas Kleiva. Rankraščiai taisomi Redakcijos nuožūra, nesunaudoti — gražinami tik autoriams prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 50.—, pusm. \$ 27.—, vienas nr. \$ 2.— Urugvajuje met. 5 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

IX METAI — Nr. 177 25 DE OCTUBRE

1946 1956

1956 m. spalio 27 d. Lietuvių Salėje, Brasil 835, Avellaneda,

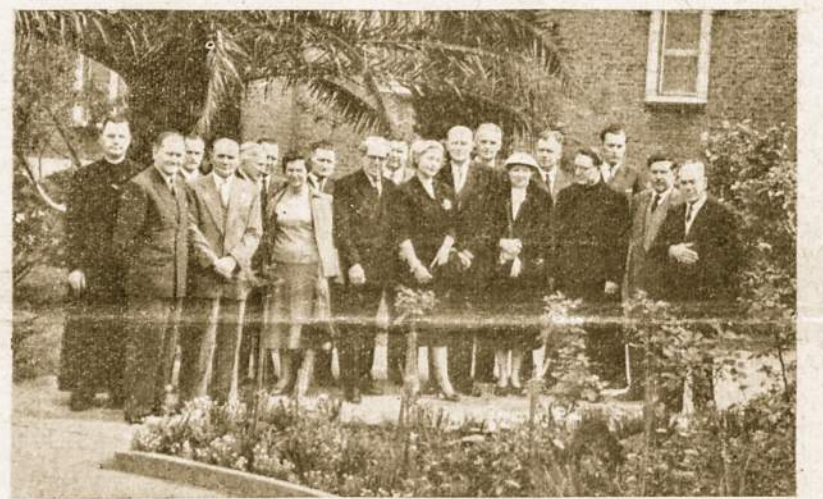
VYČIŲ SAJUNGA rengia DIDELI ŠOKIŲ VAKARĄ.

GROS LINKSMASIS DŽIAZO ORKESTRAS „SAO PAULO“.

* Arg. Lietuvių Vyrų Kvartetas „Aitvarai“ ir pianistė Eugenija Čikštaitė spalio 27 d. vyks į Rosario. Minėtas kvartetas, kurio sąsate yra A. ir V. Rastauskai, A. Slančiauskas, J. Simanauškas ir V. Cibavičius duos koncertą šostadienį ir sekmadienį Šv. Kazimiero liet. parapijos patalpose, inauguruodami TT. Marijonų nupirktą Šv. Kazimiero lietuvių parapijai naują pijaną.

* Arg. Lietuvių Vyrų Kvartetas „Aitvarai“ ir pianistė Eugenija Čikštaitė spalio 27 d. vyks į Rosario. Minėtas kvartetas, kurio sąsate yra A. ir V. Rastauskai, A. Slančiauskas, J. Simanauškas ir V. Cibavičius duos koncertą šostadienį ir sekmadienį Šv. Kazimiero liet. parapijos patalpose, inauguruodami TT. Marijonų nupirktą Šv. Kazimiero lietuvių parapijai naują pijaną.

* Arg. Lietuvių Vyrų Kvartetas „Aitvarai“ ir pianistė Eugenija Čikštaitė spalio 27 d. vyks į Rosario. Minėtas kvartetas, kurio sąsate yra A. ir V. Rastauskai, A. Slančiauskas, J. Simanauškas ir V. Cibavičius duos koncertą šostadienį ir sekmadienį Šv. Kazimiero liet. parapijos patalpose, inauguruodami TT. Marijonų nupirktą Šv. Kazimiero lietuvių parapijai naują pijaną.

Pavergtųjų Tautų delegacijos pirm. Lukšytė-Masens su Argentinos Vartų liet. parapijoje spalio 6 d. po iškilmingo priėmimo.

Dr. Vilis Masens ir Ponia Sandra liet. organizacijų atstovais Aušros Vartų liet. parapijoje spalio 6 d. po iškilmingo priėmimo.

* Tėvas Jonas Bružikas, S.J., atvyko iš Urugvajaus į Argentiją. Pabuvęs kelias dienas Avellanedoje pas TT. Marijonus, išvyko į Rosario. Atvyko tą pačią dieną, kada urugvajiečiai lietuvių sportininkai žaidė pirmąsias rungtynes su Argentinos Lietuvių Sporto Klubu „Kovas“.

* Julio Oscar Ehrhardt ir Lydia Mancinskaitė apsidėdė Aušros Vartų liet. bažnyčioje rugsėjo 22 d. Liudininkai buvo Leonas Mancinskas ir Pura Wetzel de Ehrhardt.

* Juozas Liudvikas Andriškevičius, Juozo ir Elenos Sneideraitytės Andriškevičių sūnus, buvo pakrikštytas Aušros Vartų liet. bažnyčioje spalio 21 d. Krikšto tėvai — Gustavo Schemith ir Monika Stanėvičiūtė.

GARSINA LIETUVIŲ VARDĄ
„Consejo de Mujeres“ salėje „El Teatro de Camara de Buenos Aires“, režisuojant Henriku Rymavičiui, pastatė komediją „Ninotchka“. Veikalo puikus pasisekimas priklauso Vaclovo Rymačiaus sūniui H. Rymavičiui (Enrique Ryma), kurio talentus puikiai įvertino vietinė argentiniečių spauda.

* Po keturių mėn. pasivažinėjimo po visą šiaurinę Ameriką spalio mėn. 10 d. laivu ARGENTINA sugrįžo mūsų kolonijai labai gerai pažįstama keturių grožio salonių savininkė Ponia Gladys Gervelytė - Musić su savo vyru į Buenos Aires. Ponia Musić birželio mėn. pradžioje išskrido lėktuvu tiesiog į Miami, kur tuojau nusipirkė savo Cadillac apvažinėję visą USA. Pirmiausiai aplankė savo gimines Chicagoje, o vėliau važinėjo turizmo tikslais, kartu studijuodami gamybes tame krašte atidaryti naujam bižnui.

* Spalio 13 d. kun. K. Černiauskas kariuomenės N. S. de Lujan bažnyčioje palaikė Antoniojos Neniškiytės su Ricardu Gutierrez moterystę. Tarp daugybės gėlių ir šviesų jaunuosius prie altoriaus palaikė juo tėveliai, dalyvaujant daugybei giminių ir draugų. Po religinių apeigų jauniejį savo gimines ir draugus priėmė gražiomis vaišėmis p. p. Neniškių namuose. Jaunieji povestuvinei kelionei išvyko į Corobos kalnus.

STEIGIAMO A. L. O. S. T. LAIKINASIS KOMITETAS

Steigiamos Arg. Liet. Org. ir Spaudos Tarybos Laikinasis Komitetas, negalėdamas dėl svarbių aplinkybių įvykdyti org. atstovų paskutiniame posėdyje padaryto nutarimo, sušaukti š. m. spalio 27 d. org. atstovų susirinkimo, šį susirinkimą nukelia į š. m. LAPKRIČIO 1 D. 15 VAL., kuris įvyks liet. parapijos patalpose, Mendoza 2280, Avellaneda.

Laikinasis Komitetas maloniai prašo visų organizacijų ir šį susirinkimą PUNKTUALIAI pasiūsti numatytus atstovus. Jei kuri organizacija šiame susirinkime negalėtų ar nenorėtų dalyvauti, prašoma apie tai raštu iš anksto pranešti virš nurodytu adresu Laik. Komitetui.

Pramatoma sekanti dienotvarkė:

1. Susirinkimo atidarymas.
2. Susirinkimo prezidiumo rinkimai.
3. Praeitų susirinkimų protokolų skaitymas.
4. A. L. O. S. T. taisyklių projekto skaitymas.
5. A. L. O. S. T. prezidiumo rinkimai.
6. Lietuviškų tautinių švenčių kalendoriaus nustatymas.
7. Įvairūs sumanymai bei pasiūlymai.

Z. Juknevičius, A. Mičiūdas
J. Čikštas, V. Diminskis

Buenos Aires, 1956 m. spalio 19 d.

ARGENTINOS LIETUVIŲ JAUNIMO DRAUGIJA ATSVENTE 25 M. SUKAKTĮ

Daug praeityje lietuvių kolonijai nusipelnusių Argentinos Lietuvių Jaunimo Draugija spalio 20 d. atšventė 25 m. veiklos sukaktį. Atidarymo žodį ir veiklos apibūdinimą atliko Dr-jos pirm. Z. Juknevičius, kurio kalbą įdėsimė sekančiame „Laiko“ numeryje. Iš kalbos paaiškėjo, kad Dr-ja turi daug nuopelnų mūsų kolonijai, tik paskutiniųjų metų susilpnėjusiu veikimu daug kam ji nežinoma. Dr-ja sveikino „Laiko“ red. A. Kleiva, Skautų Brolijos ir Vyrų Kvarteto „Aitvarų“ vardu Vyt. Cibavičius, Lietuvai išlaisvinti Centro vardu P. Sakalauskas, šv. Cecilijos vardu B. Blumbergas: raštu sveikino Vyčiai, Temperley „Aušros“ choras, Karių vardu V. Diminskis, „Moterų Skyriaus“ vardu E. Diminskienė, Sporto Klubas „Kovas“ ir ARLB Centro Valdybos vardu Ig. Padvalskis. Po to Vaidintojų Būrelis suvaidino 3-ju veiksmų dramą: „Tėvų žemė“. Vaidino Algirdas Matukas, Richardas Runimas, Romas Malela, Stasys Stanaitis, Ona Savickaitė, Alicia Mi-

liauskaitė ir V. Simutis. Režisavo Kvirinas Runimas, o sufleravo M. Sturevičiūtė.

Veikalo tematika graži. Parodo, kad darbu laimima viską, o palikus tėvų žemę reikia klajoti svetimuose kraštuose ir grįžti į tėviškę praturtus materialines ir dvasines vertybes, jeigu tėvų žemė buvo palikta paniekinama. Romas Malela Algio Butkaus rolėje parodė žiūrovui, kad laimė žmogus gali nusikalti pats savo darbštumu, kuriuo jis išsinarplioja iš sunkumų, trukdančių jam vesti mylimą mergaitę Birutę — Aliciją Miliauskaitę. Pini-gą vertinąs Jurgis Daubara (Stasys Stanaitis) nepaprastai gerai atliko savo rolę, kuris neparodė didelės įtampos, bet pilnai patenkino žiūrovą. Algirdas Matukas, Richardas Runimas, broliai, turėjo neištikimų tėvų žemei personažų roles, todėl nors gerai įsijautė į jas, bet žiūrovas buvo jiems antipatiškas. Linksma motina Ona Savickaitė (Ona Daubarienė) ir jaunamartė Alicia Miliauskaitė, kaip jaunos artistės ir jau ne pirmą kartą pasirodžiusios scenoje žavėjo publiką aiškia lietuviška kalba. Gražus pavyzdys, kaip reikia auklėti savo vaikus, kad jie kalbėtų gimtąja tėvų kalba. Tos lietuviškos dalyvaujančio scenoje ir organizacijose, todėl ateityje jos neturės jokių sunkumų, kai bus galima grįžti į savo tėvų žemę, kurios nėra nei mačiusios.

Veiklas buvo paruoštas paskubomis, todėl kairiems artistams trūko įsijautimo, pergyvenimo. Bet tai negalima priskirti nei režisoriui, nei artistams, nes per tokį trumpą laiką buvo daug padaryta. Reikėtų ateityje kreipti dėmesį į scenų paruošimą, laiką, kad kiekvienas pasirodymas atneštų žiūrovui laukiamų rezultatų. A. K.

ARG. LIET. BENDRUMENĖS DARBAI

Spalio 21 d. Lietuvių Parapijos patalpose įvyko C. V. posėdis, kuriame be einamųjų reikalų buvo svarstoma: Pavergtųjų Europos Tautų Delegatūros Argentinoje steigimo klausimas, Laisvės Kongreso reikalai, PLB Seimo Organizacinio K-to Prezidiumo priimtas Laikinosios PLB Konstitucijos skaitymas bei patalsos ir ALOS padėtis.

Pavergtųjų Europos Tautų Delegatūros Argentinoje steigimo klausimu posėdį informavo agr. A. Santaras, pabrėždamas, kad po ACEN atstovų lankymosi Argentinoje iškilo Pav. E. Tautų Delegatūros Argentinoje steigimo klausimas. Ši Delegatūra būtų naudinga pav. E. Tautų bendrų darbų darnesniai įgyvendinimui, o taip pat būtų rei-